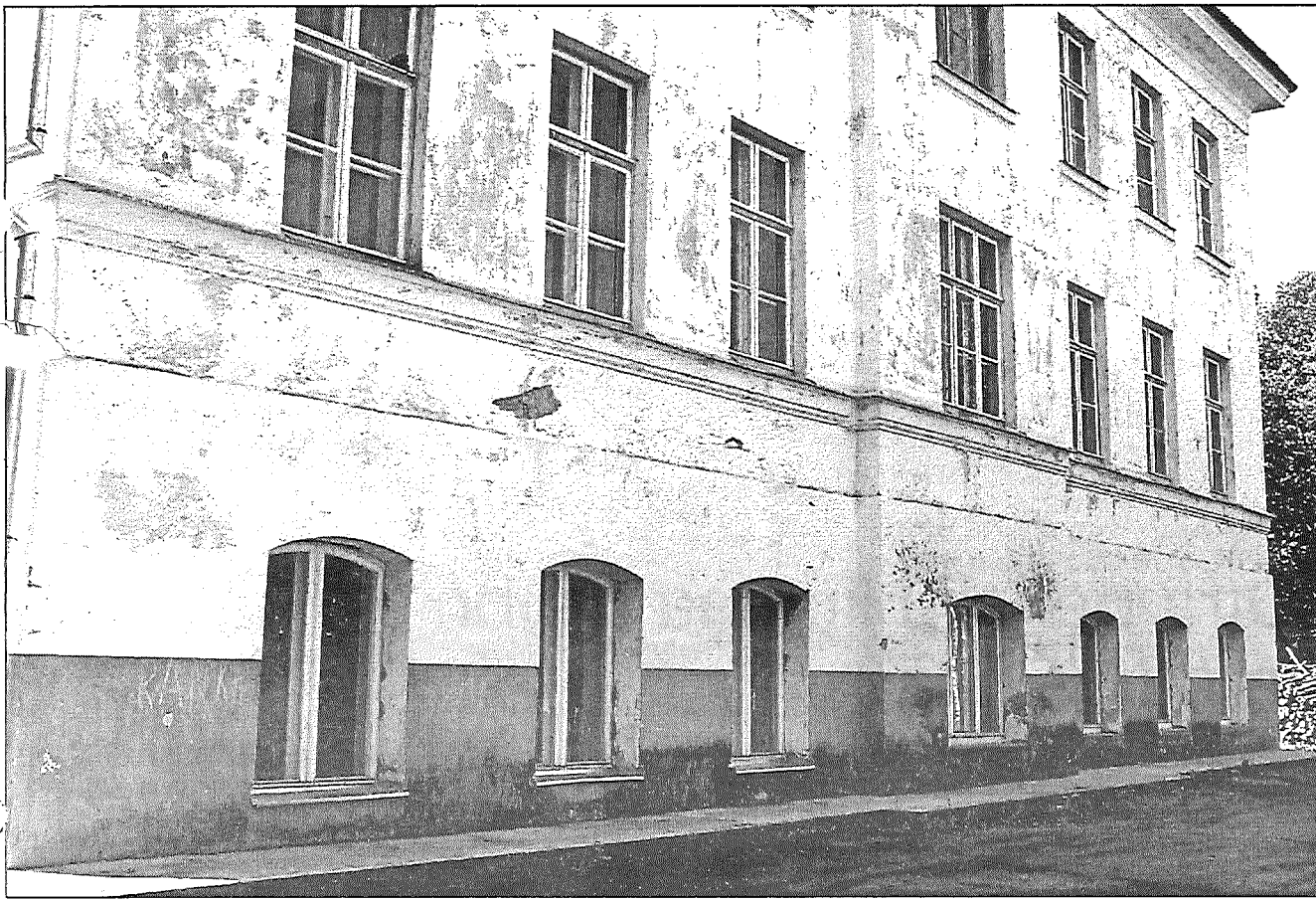

Izglītības iestāžu izskats to konkurētspējas vairošanai

● Aglonas internātgimnāzija ar noplukušo fasādes izskatu šobrīd neizskatās pēc konkurētspējīgas mācību iestādes. Foto: M.Rukosujevs

Tikai nedaudz vairāk par mēnesi atlicis līdz jaunā mācību gada sākumam. Skolās «karstums» nemazinās, un pēc īsas pēceksāmenu atpūtas pauzes sākušās rūpes par to savešanu kārtībā jaunajam mācību gadam.

Aglonas internātgimnāzija joprojām izskatās bēdīgi

Joprojām nemainīgā izskatā – ar noplukušu fasādi – jauno mācību gadu sagaida Aglonas internātgimnāzija. Pēc ilgstošiem konfliktiem vairāku gadu garumā un tiesvedības par piederību, tai šovasar izdevies tikt pie jauniem īpašniekiem. Proti, no Zemkopības ministrijas pakļautības, ko apstrīdēja Aglonas bazilika, tā ir nonākusi Izglītības un zinātnes ministrijas (IZM) īpašumā. Valsts īpašums ir valsts īpašums, vai nu šāds vai tādas ministrijas pārziņā, bet pati joprojām no tā neko nav ieguvusi. Patlaban tās iekšienē redzams tikai to darbu rezultāts, kas veikts par rajona līdzekļiem, bet to iegūšanai rajona padome ņēma aizdevumu.

Lūgts komentēt, kāpēc skola pavisam neilgi pirms jaunā mācību gada sākuma izskatās tik bēdīgā stāvoklī, Preiļu rajona padomes priekšsēdētājs Arvīds Soldāns pastāstīja:

— Patlaban nav zināms, kad notiks un kas veiks skolas fasādes remontu. Tās ārējā izskata uzlabošanā nav veikti nekādi darbi, izņemot jumta salabošanu pašā remontdarbu sākumā. Daudz svarīgāks bija iekšējais remonts – telpu apdares darbi, ventilācijas, ugunsdzēsības signalizāciju ierīkošana.

Kā jau «Novadnieks» informēja, pēc tam, kad strīdīgā jautājuma izlemšanā par Aglonas internātgimnāzijas izmantošanos ēkas piederību iesaistījās Izglītības un zinātnes ministrija, Aglonas bazilika tika aicināta katoļu ģimnāziju apvienot ar internātgimnāziju, izstrādājot savu mācību programmu ar reliģisku norīzienu. Taču, kā informēja Arvīds Soldāns, vēl līdz šim laikam no baznīcas puses nav saņemts nekāds konkrēts piedāvājums, kaut arī katoļu ģimnāzijai izredzes saņemt līdzekļus no valsts būs tikai tad, ja tā apvienosies ar internātgimnāziju.

Pēc rajona padomes priekšsēdētāja rīcībā esošās

informācijas, tuvākajā laikā IZM aicinās kopā visu šajā lietā ieinteresēto pušu pārstāvjus. Patlaban turpinās priekšdarbi skolas pirmās kārtas nodošanai ekspluatācijā, to veic IZM norikots darbinieks. Fasādes remonts tagad, acimredzot, notiks par IZM līdzekļiem. Saņemts solījums, ka līdz 1. septembrim ēka būs pilnīgā kārtībā.

Beidzot šī māja būs pabeigta, un skola varēs uzsākt normālu mācību procesu, teica Arvīds Soldāns. Bet no otras puses, — kas atmaksās no Valsts kases paņemto kredītu? Darbiem izlietoti vairāk nekā 200 000 latu, to tērēšanu paredzētajiem remontdarbiem divreiz pārbaudījusi Valsts kontrole. Vai parāda atmaksāšana rajonam paliks kā «goda» pienākums?

Renovē Vārkavas vidusskolu

Plaša apjoma remontdarbi turpinās Vārkavas vidusskolā. Kā informēja Vārkavas novada domes priekšsēdētāja Astrīda Spuriņa, notiek skolas renovācija, kuras gaitā tiek siltinātas skolas ārējās sienas, nomaiņiti logi un durvis. Darbu veikšanai novada dome saņēmusi Valsts kases aizde-

vumu 100 000 latu apmērā. Parāds jāatgriež 20 gadu laikā.

Vārkavas vidusskola uzbūvēta un nodota ekspluatācijā septiņdesmito gadu beigās. Kopš tā laika skola nav piedzīvojusi kapitālo remontu. Gadu gaitā veikts vienīgi telpu kosmētiskais remonts. Skolā ilgstoši bija problēmas ar zemo gaisa temperatūru. Skolas siltināšana, kad visa ēka tiek apjota ar siltumizolējošu materiālu un speciālu apšuvumu, ļaus to novērst. Bez tam daļēji tiek aizmūrētas logu ailes. Eirotstandarta logi un durvis arī novērsīs siltuma aizplūšanu. Bez tam skola iegūs sakoptu izskatu, jo tās fasāde pēdējos gados izskatījās noplūkusi. Darbus veic firma no Daugavpils, kuras izvēlei dome veica cenu aptauju.

Par novada domes budžeta līdzekļiem tiek veikts remonts ēdināšanas bloka trauku mazgāšanas telpā. Grīda un sienas tiek noklātas ar flīzēm, atbilstoši higiēnas kontrolējošo institūciju un sanitārā dienesta prasībām.

Kosmētiskais remonts notiek arī novada mazākajās skolās – Rimicānu un Vanagu pamatskolā.

L.Rancāne

● Otrā pensiju līmeņa dalībnieki un tā pārvaldītāji ⇒ 2. lpp.

● Trešdienas intervija ar rajona izglītības pārvaldes priekšsēdētāju Andreju Zagorski ⇒ 3. lpp.

● Lauksaimnieki vērtē pusgadu ⇒ 4. lpp.

● Aglona — tūrisma perle Latgales vainagā ⇒ 6., 7. lpp.

● Makšķerniekiem ⇒ 8. lpp.

● Policijas ziņas ⇒ 10. lpp.

! «Novadnieka» īpašais piedāvājums ⇒ 11. lpp.

● Sludinājumi, reklāma ⇒ 12. lpp.

Abonē savu laikrakstu "NOVADNIEKS" un iesaki to darīt kaimiņam!

AKCIJA

"Izgaršo vasaru arī ziemā"

Abonē «Novadnieku» augustam, septembrim un oktobrim vai līdz gada beigām un piedalies loterijā, kurā varēs laimēt **10 kg cukura!**

Abonementu var noformēt līdz 25. jūlijam ieskaitot visās Preiļu rajona pasta nodaļās, kā arī redakcijā Brīvības ielā 14, Preiļos.

Loterijā piedalās gada un otrā pusgada abonenti.

Balvu fondā — 10 laimestu ar 10 kg cukura, ko sagādājis SIA «Novadnieks. Redakcija»

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Makarovs apvainojas un aiziet

Ilggadējais dažādu valdību ministrs, tagadējais Satiksmes ministrijas parlamentārais sekretārs Vladimirs Makarovs pagājušās nedēļas nogalē iesniedzis atlūgumu un aiziet no amata. Tas notika dienu pirms tam, kad valsts akciju sabiedrības «Latvijas pasta» padome ar ievērojamu balsu pārsvaru atzina, ka Makarovs nav ieceljams par «Latvijas pasta» ģenerāldirektoru. Pirms padomes balsojuma Ministru prezidents Einars Repše apšaubīja nepieciešamību «Latvijas pasta» vadību uzticēt politiķiem ar lielu pieredzi. Par ko Makarovs apvainojies, un, ja jau ministru prezidents viņam neuzticoties un apšaubot profesionālās spējas, viņš aizgāja arī no Satiksmes ministrijas un tagad domā aizbraukt ar draugiem pasēfot. Kā lielu zaudējumu Makarova aiziešanu uzskata satiksmes ministrs Roberts Zīle, jo Makarova 10 gadu pieredze Saeimā un valdībā esot ko vērtā.

Ja kāds «strādā», tad tas ir Šlesers

Ministru prezidenta biedrs Ainārs Šlesers turpina lielu laiku pavadīt sarunās pa mobilo tālruni, šī gada pirmajā pusgadā norunājot vairāk nekā 2500 latu – visvairāk no valdības locekļiem. Jūnijā Šlesers pat pamanījies zvanīt pa ziedojumu tālruni un no valsts kabatas ziedojis 14 latus. Maijā Šlesers pa mobilo tālruni norunājis 514 latus, bet jūnijā – 620 latus, savukārt premjers Einars Repše maijā norunājis tikai 75 latus, bet jūnijā – 99 latus. Kas var Šleseru aizrunāt? Norunājot tik milzīgu summu nodokļu maksātāju naudas, vēl nekaunās lielīties, ka šādā veidā taupot.

Pārbauda 101 nejdzību

Nejdzību novērsšanas birojs sešu mēnešu laikā kopš darbības uzsākšanas saņēmis gandrīz 800 iesniegumu un vēstulju. Iedzīvotāji visvairāk sūdzējušies par pašvaldību amatpersonu darbību un pašvaldību uzņēmumiem un Valsts zemes dienestu. Pašlaik biroja kontrolē atrodas 101 lieta, un 13 lietas birojs iesniedzis prokuratūrai.

Latvijā visaugstākā inflācija

Šī gada jūnijā Latvijā ir bijusi visaugstākā inflācija starp ES kandidātvalstīm, liecina Eiropas statistikas biroja «Eurostat» apkopotie dati. Jūnijā, salīdzinot ar maiju, Latvijā inflācija ir bijusi 0,6%, kas ir visaugstākais rādītājs. Latvijas kaimiņvalstīs patērētāju cenu pieaugums jūnijā bijis mazāks – Lietuvā 0,1%, bet Igaunijā bija 0,4% deflācija.

Zibens – tas ir nopietni

Šī gada pirmajā pusē reģistrēti jau 11 zibens izraisīti ugunsgrēki, kas kopumā radījuši tiešos materiālos zaudējumus 22 297 latu apmērā. Ugunsgrēki pilnībā nopostījuši četras ēkas, elektrisko sadales skapi, kā arī bojāts viens transformators. No 11 izraisītajiem ugunsgrēkiem divi reģistrēti maijā, trīs – jūnijā, bet četri – jūlijā.

Mērcēs un cepinās, bet varbūt labs siena laiks

Trešdien gaisa temperatūra naktī būs no +13 līdz +18 grādiem, bet dienā no +26 līdz +31 grādam. Ceturtdien naktī būs no +15 līdz +20 grādiem, bet dienā no +24 līdz +29 grādiem. Lietus un negaiss gaidāms Kurzemē, Vidzemē un Zemgalē. **Piektdien** arī gaidāms lietus un negaiss, naktī no +16 līdz +21 grādam, bet dienā no +24 līdz +29 grādiem. **Nedēļas nogalē** gaidāms mākoņains laiks, vietām tiek prognozēts lietus un pērkona negaiss. Gaisa temperatūra naktī gaidāma no +15 līdz +21 grādam, bet dienā no +25 līdz +31 grādam, vietām svētdien gaisa iesils pat līdz +32 grādiem, ziņo LETA.

Ziņas sagatavoja T.Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs – SIA «Novadnieks. Redakcija».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 1-53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei), 1-53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana), 1-53-07058, 1-53-07059 (žurnālistiem). Fakss 1-53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales druka» Rēzeknē.

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī (trešdien, sestdien).

INFORMĀCIJA

PREIĻU NOVADA DOMĒ

18. jūlijā notika Preiļu novada domes ārkārtas sēde, kurā deputāti izskatīja vairākus aktuālus jautājumus.

Par līgumu ar SIA «Preiļu saimnieks»

Sēdē tika pieņemts lēmums slēgt līgumu ar SIA «Preiļu saimnieks». Līgums paredz, ka novada dome, lai realizētu siltumapgādes sistēmu rekonstrukcijas valsts investīciju projektu, apmaksās SIA «Preiļu saimnieks» piederošajā siltumapgādes sistēmā nepieciešamos rekonstrukcijas darbus 150 tūkstošu latu apmērā. «Preiļu saimnieks», savukārt, organizēs rekonstrukcijas darbu izpildi. Minētā summa uzņēmumam būs jāatdod Preiļu novada domei, sākot no šī gada

1. decembra, bet par to tiks noslēgta papildus vienošanās.

Par līgumu ar a/s «Preiļu siers»

Pamatojoties uz Preiļu novada domes 2003. gada 19. jūnija sēdes lēmumu, kurā deputāti deva konceptuālu piekrišanu Preiļos uzstādīt sieram veltītas skulptūras, šoreiz tika nolemts slēgt līgumu ar a/s «Preiļu siers» par skulptūru uzturēšanu.

Līguma projekts paredz, ka a/s «Preiļu siers» skulptūras Raiņa bulvārī uzstādīs līdz šī gada 20. augustam. Turpmāk skulptūras būs apskatāmas no 1. maija līdz 30. septembrim, bet pārējā laikā dome būs atbildīga par to uzstādīšanu un noņemšanu, kā arī uzglabāšanu. Vēl domei nāksies gādāt par skulptūru

alejas apsardzību un uzraudzību. Toties a/s «Preiļu siers» apņemas veikt visus nepieciešamos siera skulptūru restaurācijas un atjaunošanas darbus, kas, kā minēts līguma projektā, saistīti ar mākslas darbu saprātīgu nolietošanos.

Par SAPARD projekta realizāciju

Domnieki apstiprināja cenu aptaujas procedūras šī gada 11. jūlija protokolu par tehniskā projekta izstrādāšanu Aizkalnes pagasta centra un Preiļu pagasta centra autoceļu remontam. No četriem piedāvājumiem par finansāli izdevīgāko tika atzīts a/s «Latgales ceļi» filiāles «Jēkabpils ceļi» piedāvājums. Projektēšanas darbu līguma

summa ir 8600 lati, līdzekļus projektēšanas darbu apmaksai paredzēs nākamā gada autoceļu (ielu) fondā.

Par cenu aptaujas veikšanu

Deputāti izskatīja jautājumu par Preiļu pilsētas centralizētās siltumapgādes sistēmas būvdarbu cenu aptaujas veikšanu. Nolemts, ka, pamatojoties uz izstrādāto tehnisko projektu, veiks cenu aptauju par siltumapgādes sistēmas 6. posma būvdarbiem Rēzeknes ielā un Viļānu ielas dzīvojamu namu masīvā, kur tiks remontēti siltumtīkli un uzstādīti siltummezgli.

Pēc Preiļu novada domes ārkārtas sēdes materiāliem sagatavoja L.Kirillova

Otrā pensiju līmeņa dalībnieki un tā pārvaldītāji

Valsts fondēto pensiju shēma (pensiju otrais līmenis) sāka darboties 2001. gada 1. jūlijā. Tā paredz daļu no valsts sociālās apdrošināšanas iemaksām ar līdzekļu pārvaldītāju starpniecību ieguldīt finanšu un kapitāla tirgū, nodrošinot lielāku ieguldījuma vērtības pieaugumu un līdz ar to palielinot shēmas dalībnieka pensijas kapitālu.

Kas ir valsts fondēto pensiju shēmas dalībnieki

Kā informēja Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras Preiļu filiāles direktore Aija Naglinska, sociāli apdrošinātās personas (darba ņēmēji, pašnodarbinātie, karavīri, personas, kas kopj bērnu līdz 1,5 gadu vecumam, nestrādājošie invalīdi, maternitātes, slimības un bezdarbnieka pabalstu saņēmēji, sociālajai apdrošināšanai brīvprātīgi pievienojošās personas, ārvalstīs esošo diplomātu laulātie), kas dzimušas pēc 1971. gada jūlija, par shēmas dalībniekiem tiek reģistrētas no dienas, kad ieguvušas sociāli apdrošinātās personas statusu. Šīm personām tiek nosūtīts paziņojums par valsts fondēto pensiju shēmas dalībnieka reģistrāciju un ieguldījumu plāna izvēli.

Paziņojumā ir norādīti visi ieguldījumu plāni un līdzekļu pārvaldītāji, kuri ir licencēti un ar kuriem Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra (VSAA) ir noslēgusi līgumu. Paziņojumā ir norāde, ka personai ieguldījumu plāna izvēle ir jāizdara divu mēnešu laikā no paziņojuma izsūtīšanas brīža.

Ja persona izvēli neizdara

divu mēnešu laikā, tad viņas iemaksas tiek ieskaitītas Valsts kases ieguldījumu plānā tik ilgi, kamēr VSAA saņem personas iesniegumu «Par valsts fondētās pensijas kapitāla līdzekļu pārvaldītāja un ieguldījumu plāna izvēli».

Personām, kas dzimušas laikā no 1951. gada 2. jūlija līdz 1971. gada 1. jūlijam ieskaitot, ir tiesības brīvprātīgi pievienoties valsts fondēto pensiju shēmai, iesniedzot iesniegumu par valsts fondētās pensijas kapitāla līdzekļu pārvaldītāja un ieguldījumu plāna izvēli. Pēc iesnieguma saņemšanas šīs personas par shēmas dalībniecēm tiek reģistrētas no nākamā mēneša pirmā datuma.

Privāto līdzekļu pārvaldītāju līdzdalība

Sākot ar 2003. gada 1. janvāri, valsts fondēto pensiju shēmas līdzekļu pārvaldīšanā paralēli Valsts kasei ir iesaistījušies arī privātie līdzekļu pārvaldītāji, kuriem ir plašākas līdzekļu ieguldīšanas iespējas. Līdz ar to katrs fondēto pensiju shēmas dalībnieks pats var izvēlēties, kuram no līdzekļu pārvaldītāju piedāvājumiem ieguldījumu plāniem nodot pārvaldīšanu

savu otrā līmeņa pensijas kapitālu. Tādējādi potenciālie pensijas saņēmēji var realizēt iespēju palielināt savu nākotnes pensiju.

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra līdz šim jau parakstījusi līgumus ar Valsts kasi un ieguldījumu sabiedrībām (IS) «Baltikums Asset Management», «Hansa Fondi», «Optimus Fondi» un «Parekss ieguldījumu sabiedrība», «Suprema Fondi» un «Latvijas Vadošo apdrošinātāju ieguldījumu sabiedrība» par otrā pensiju līmeņa līdzekļu pārvaldīšanu.

19. maijā tika noslēgts līgums par valsts fondēto pensiju shēmas līdzekļu pārvaldīšanu ar investīcijas kompāniju «Suprema», kas ir septītā ieguldījumu sabiedrība, ar ko VSA aģentūra noslēgusi līgumu par otrā pensiju līmeņa līdzekļu pārvaldīšanu.

«Suprema» un tai piederošā ieguldījumu sabiedrība «Suprema fondi» 22. maijā uzsāka darbību valsts fondēto pensiju shēmas līdzekļu pārvaldē, piedāvājot tirgū trīs ieguldījumu pensiju plānus: «Suprema/Evli» — ieguldījumu plāns «Jūrmala», «Suprema/Evli» — ieguldījumu plāns «Rivjēra» un «Suprema/Evli» — ieguldījumu plāns «Safari».

Uzkrātais kapitāls — 17,8 miljoni latu

Valsts fondēto pensiju shēma uzkrātais kapitāls uz 30. jūniju bija 17,8 miljoni latu. Kopējais shēmas dalībnieku

skaits ir 402,5 tūkstoši iedzīvotāju, no tiem – 91,5 tūkstoši ir brīvprātīgie un 311 tūkstoši — obligātie dalībnieki.

Preiļu rajonā reģistrēti 4709 valsts fondēto pensiju shēmas dalībnieki, no tiem 3988 (84,7 procenti) par līdzekļu pārvaldītāju izvēlējušies Valsts kasi; 349 (7,4 procenti) – ieguldījumu sabiedrību «Hansa Fondi»; 243 (5,2 procenti) – ieguldījumu sabiedrību «Optimus Fondi»; 116 (2,4 procenti) – ieguldījumu sabiedrību «Parekss ieguldījumu sabiedrība»; 13 (0,3 procenti) – akciju sabiedrību «Latvijas Vadošo apdrošinātāju ieguldījumu sabiedrība».

Saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem «Noteikumi par valsts fondēto pensiju shēmas darbību» shēmas dalībnieki ir tiesīgi vienu reizi kalendāra gadā mainīt līdzekļu pārvaldītāju, kā arī divas reizes kalendāra gadā mainīt viena līdzekļu pārvaldītāja pārvaldītos ieguldījumu plānus.

Iesniegumus par līdzekļu pārvaldītāja vai ieguldījumu plāna maiņu var iesniegt VSAA filiālēs personīgi vai nosūtīt pa pastu, vai iesniegt Hansabankas filiālēs, internetbankā: www.hanza.net, Hansabankas telefonbankā, Unibankas filiālēs, komercbankas «Baltikums» filiālēs vai pie bankas aģentiem, apdrošināšanas akciju sabiedrības «Balta» filiālēs vai pie «Baltas» aģentiem.

L.Rancāne

TREŠDIENAS INTERVIJA

ANDREJS ZAGORSKIS, rajona izglītības pārvaldes priekšsēdētājs ir pārlicināts, ka pedagogija nav iemācāma lieta. Būt labam pedagogam viņa uztervē nozīmē patiesi no sirds mīlēt bērnus. Bet zināšanas vajadzīgas, lai šī mīlestība būtu pareiza. Tagad viņš gatavo doktora disertāciju un pēta tēmu «Mūsdienu skolotāja gatavība realizēt humānās pedagogijas idejas». Pārāk daudzi skolēni šodien uz skolu nāk ar bailēm. Baidās no kontroldarbiem, no pārbaudes darbiem, no skolotāja reakcijas. Vai tas ir normāli? viņš jautā.

● Andrejs mācās 6. klasē un ir aizrāvis ar vēsturi.

Par humānismu skolā

— Jums patlaban ir atvaļinājums, bet tomēr regulāri mēdzat iegriezties darbavietā. Vai neizdodas atslēgties no darba rūpēm?

— Darba pietiek arī atvaļinājuma laikā – lauku mājās, savā dzīvesvietā Preiļos, kā arī vairāk laika gribas pavadīt kopā ar bērniem, ko ziemā nevar atļauties. Uzspēlējam kopā basketbolu, badmintonu, volejbolu, patrenējamies futbolā, un man jāatzīst, ka pie uzvaras tikt ar katru gadu kļūst arvien grūtāk. Tomēr izglītības pārvaldē iegriežos regulāri, jo jāizskata elektroniskie un pārējie pasta sūtījumi. Var pienākt kāds svarīgs dokuments no Izglītības un zinātnes ministrijas, par ko jābūt lietas kursā.

— Vai visi līdzšinējie atvaļinājumi aizritējuši tāda veidā?

— Par labāko atpūtu uzskatu iespēju kaut kur aizbraukt. Priecājos, ka pērnasar visa ģimene kopā izbraucām Kurzemi, aizceļojām līdz Kolkas ragam, nakšņojot gan pie radiem Kandavā, gan pie jūras namiņos. Ar ģimeni apceļota arī Vidzemes jūrmala. Iepriekšējos gados ar kolēģiem bija iespēja pacēlot pa Vāciju, Ungāriju, savienojot atpūtas un darba jautājumus.

— Kas vēl jums dzīvē rada prieku?

— Nevar runāt par labu garastāvokli, ja kādam no tuvajiem un mīļajiem cilvēkiem ir neveiksmes. Ja viss ir labi, tad arī pašam papildnam enerģijas darboties, strādāt un priecāties.

— Un kā tad ir, — vai dzīvē vairāk prieka vai raizū?

— Domāju, ka viss ir līdzsvarā, pietiek gan vienu, gan otru. Kāds austrumu gudrais, kuram jautājuši, ko darīt, kad ir pārāk liels prieks, vai pārāk lielas bēdas, atbildējis, — vajag iedomāties, ka viss pāries.

— Vai jums ir daudz draugu un vai cilvēkam tie vispār vajadzīgi?

— Draudzība ir ļoti liela vērtība, un draugi ir cilvēki, uz kuriem vienmēr vari paļauties. Tie nenovērsīs no tevis, kad tev būs problēmas. Neteiktu, ka daudz, bet man ir īsti, uzticami draugi.

— Kādi darba pienākumi jāveic izglītības pārvaldes priekšsēdētājam?

— Rajona izglītības pārvalde risina visus jautājumus, kas no teikti Izglītības likumā rajona kompetencē. Tās ir metodiskais darbs attiecībā uz pedagogiem – tālākizglītības jautājumi un pieredzes apmaiņa, darbs ar skolēniem – olimpiāžu organizēšana, kā arī sekošana mācību procesam un aktuālu vai strīdīgu jautājumu skatīšana, piedalīšanās skolu akreditācijās, tas ir, pārbaudēs, kā arī individuālu jautājumu kārtošana, ar ko izglītības pārvaldē griežas pedagogi un vecāki. Mēs esam konsultējošais atbalsta dienests skolām. Ļoti labi strādā mūsu datorcentrs, kas ir kļuvis par labāko valsti, teicami darbojas programmatūras jautājumu risināšanā, kā

● Andrejs Zagorskis pieder pie tiem cilvēkiem, kas visu uzņem vēsā mierā un no līdzsvara viņš nav izsitams, lai vai kādi pārsteigumi tiešajā darbā, vai arī, Preiļu novada deputāta pienākumus veicot, nāktu priekšā. Tomēr labāk viņam padodas tos prognozēt un apsteigt. Foto: M.Rukosujevs

arī projektu īstenošanā, kas saistās ar skolotāju izglītošanu. Patlaban izglītības sistēma ir diezgan sarežģīta, un daudzas lietas grūti izprotamas vai pieņemamas. Pedagogijas jomā esmu nostrādājis pietiekami ilgu laiku, lai spētu novērtēt, ka vienā otrā jautājumā ir ne tā, kā vajadzētu būt. Bet tās ir problēmas, ko nespējam atrisināt uz vietas, jo kārtojamas valstiskā līmenī.

— Vai bērniībā sevi iedomāties kādā vadītāja amatā? Kāds bija jūsu dzīves ceļš līdz šim darbam?

— Es augu tajos laikos, kad visi vēlējas kļūt par kosmosa iekarotājiem. Tomēr man tādu sapņu nebija, jo liels augstums nekad nav patīcis. 1. un 11. klasē vēlējos kļūt par skolotāju. Pa vidu bija periods, kad aizrāvos ar vēsturi, daļēji to ietekmēja arī mans brālēns, populārais arheologs Francis Zagorskis. Mācījos savas dzimtas puses – Silajāņu astoņgadīgajā skolā, pēc tam absolvēju toreizējo Preiļu 1. vidusskolu un iestājos Daugavpils Pedagoģiskajā institūtā Fizikas un matemātikas fakultātē. Studijas tika pārtrauktas ar obligāto iesaukšanu armijā. Tomēr arī šos gadus neuzskatu par veltīgi izšķiestiem, jo tie savā veidā deva dzīvei rūdījumu, bet, esot tālīnē no mājām, — labāk novērtēt, ko cilvēkam nozīmē dzimtā vieta. Taču es piekritu pašreizējai valdības iecerei, ka jāatsakās no obligātā militārā dienesta un jāpāriet uz profesionālo armiju. Tāpat kā visās jomās, arī militārajā ir vajadzīgi profesionāļi.

Augstskolu absolvēju 1989. gadā, kā toreiz teica, — ar sarkano diplomu, tas ir, ar izcilību. Atceros, ka līdz ar to mana alga bija lielāka par desmit rubļiem, jo šāds diploms tika pielīdzināts piecu gadu darba stāžam. Studiju laikā biju nodibinājis arī ģimeni. Un tā, kopā ar sievu Sandru sākām strādāt Jaunaglonas lauksaimniecības skolā, kur pirms tam biju praksē. Mācīju fiziku un matemātiku, bet

vēlāk kļuva par direktora vietnieku. Šajos gados guvu pieredzi, izveidojās arī mans pedagoģiskais stils.

1991. gadā piedalījos konkursā uz izglītības nodaļas metodiskā vadītāja vietu, bet pēc gada atkal pieteicos konkursā, — šoreiz uz vadītāja vietu. Starp vairākām kandidatūrām priekšroka tika dota man. Tā šajā amatā esmu nostrādājis jau vienpadsmit gadus. Lai papildinātu zināšanas, studēju magistratūrā Daugavpils Pedagoģiskajā universitātē, iegūstot maģistra grādu psiholoģijā, bet patlaban mācos doktorantūrā.

— Ko šajos gados ir izdevies veikt, kādas pārmaiņas izglītībā notikušas? Cik lielā mērā izglītību ietekmē notiekošais valstī?

— Man prieks atzīt, ka mūsu rajona skolās ir plašas iespējas kvalitatīvas izglītības iegūšanai. Nav nācijas piedzīvot negācijas un problemātiskas lietas, kas vērojamas vienā otrā citā rajonā. Domāju, ka šajā ziņā liels nopelns arī maniem priekštečiem, kas izveidoja noturīgu, stabili un kvalitatīvu izglītības darba organizāciju. Par to liecina mūsu rajona skolu audzēkņu labie rezultāti, jebkurā rajona vidusskolas absolventu augstā konkurētspēja augstskolu uzņemšanas konkursos. Manas darbības laikā notika arī skolu nodošana pašvaldībām, un tagad atliek priecāties, ka tās apsveicami rūpējas par skolu uzturēšanu un fizisko stāvokli, iegulda šajā jomā daudz līdzekļu, cīnās par audzēkņu piesaistīšanu savām mācību iestādēm, ir prasīgas attiecībā uz pedagogu kvalifikāciju, jo saprata, ka skola, — tā ir pašvaldības nākotne.

Tomēr gribu atzīt, ka daudzas lietas un pārmaiņas, ko piespiedu kārtā likusi ieviest Izglītības un zinātnes ministrija, ir bijušas kļūdainas. Taču tie bija likumi, ko nācās vien izpildīt. Kā vienu no tādām kļūdām vēlētos minēt izvēles priekšmetu apgūšanu, sākot no 10. klases. Šāda vecuma jau-

● Zagorsku ģimene: Andrejs, Sandra un viņu trīs atvases. Guntra un Armands mācās Preiļu 1. pamatskolā, bet pastarītis Erlends dzīvi iepazīst ar trīsgadīga cilvēciņa acīm. Fotografēja tapusi pirms pāris gadiem.

nieši vēl nav nobrieduši, un viņiem ir visai miglains priekšstats par tālāko dzīves ceļu. Stājoties augstskolā, radās problēmas tikai par to vien, ka nav apgūts kāds priekšmets. Mēs, rajonu izglītības pārvalžu vadītāji, pret to protestējām. Patlaban situācija ir mainījusies, skolas piedāvā izglītības programmas: vispārīglītojošo, humanitāro, profesionālās ievirzes, eksakto priekšmetu.

Līdz galam neīstenota un neizprasta ir bezatziņu sistēma, daudzi vecāki pret to ieņēmuši negatīvu nostāju. Tomēr 1. klasē, kur bērni ierodas ar dažādiem sagatavotības līmeņiem, tie, kuriem zināšanu ir mazāk, sliktās atzīmes uzņem kā sodu. Viņu attīstībai vajadzīga pozitīva gaisotne. Taču bezatziņu sistēma pa istam netika ieviesta un reāli nedarbojās. Skolotāji darbu nevērtēja ar cipariem, bet ar iezīmētām saulītēm, puķītēm, baloniņiem, kas nav nekas cits, kā slēptās atzīmes. Tagad sāk veidoties nostāja, ka atzīmes jāskatās jau 2. klasē. Gaidīsim ministrijas lēmumu. Bet tā jau ir, neklūdās tas, kas neko nedara. Jaunas idejas vajadzētu vispirms apbūt atsevišķās skolās un tikai pēc tam ieviest. Patlaban aprobāciju ir izgājis un skolās tiek ieviests Pasaules bankas atbalstītais skolu pašnovērtēšanas process.

Runājot par vērtēšanas sistēmu, līdz galam nav izprasta arī atzīmju skala līdz desmit ballēm. Skolēniem ir jādod iespēja, un viņam jāzina, ka viņš var saņemt arī augstāko vērtējumu. Pilnīgi nepieņemama ir tāda lieta, ka skolotājs pirms kontroldarba paziņo, — augstākā atzīme, ko jūs par atbildēm varat saņemt, ir astoņas balles. Tas skolēnus ietekmē psiholoģiski negatīvi, bez tam atsevišķu skolu audzēkņiem netiek radītas vienlīdzīgas iespējas tālākā konkurencē.

Šim jautājumam pievēršamies arī skolu akreditācijā un strādājam ar priekšmetu skolotājiem.

Varētu minēt daudz līdzīgu piemēru par nepārdomātiem pavērsieniem izglītības jomā.

— Vai šādi jauninājumi skolu darba organizācijā nav pārāk bieži un atkarīgi tikai no ministru maiņas?

● Tieši 23. jūlijā pirms 15 gadiem «jā» vārdu viens otram teica Sandra un Andrejs. Todi stipri lija, atceras Andrejs, bet pusceļā uz mājām lietūs pārstāja. Taču tautas ticējumi mācot, ka lietūs kāzu dienā nozīmē labklājību jaunajā ģimenē. Foto no A.Zagorska albuma

— Dīemžēl tā ir. Mana pedagoģiskā darba laikā ir mainījusies 13 izglītības ministri, un katrs no tiem ir vēlējis kaut ko pārmainīt. Ja ministram izdodas savā postenī strādāt ilgāku laiku, idejas daļēji tiek realizētas, ja nē, tās arī paliek tikai ieceru līmenī. Redzot galīgi absurdu un neloģisku lietu risinājumu, mēs, rajonu pārstāvji, mēģinām kaut ko iebilst un protestēt, un ir gadījumi, kad tas arī izdodas. Šobrīd izveidota darba grupa, kas strādā pie projekta par iespējamo izglītības pārvaldes modeli, kāds varētu būt pēc novadu izveidošanas.

— Kas jūs visvairāk mūsdienās uztrauc?

— Tas varbūt tik daudz neatiecas uz skolu, kā kopumā uz valsti – apturēt demogrāfisko krīzi. Valsts vēsā mierā uzņem iedzīvotāju skaita katastrofālo samazināšanos, netiek izstrādātas nekādas programmas tās apturēšanai. Ja ministrijā bez uztraukuma spriež par to, ka skolēnu skaits samazinās, bet mēs līdz ar to varām iekonomēt līdzekļus, tad tas ir galīgi nepieņemami kopīgajās valsts interesēs.

L.Rancāne

LAUKSAIMNIEKIEM

Lauksaimnieki vērtē pusgadu

Šis ir bijis «stabili lejupejošs» pusgads, atzīmē Indulis Jansons, Lauksaimnieku organizāciju sadarbības padomes (LOSP) priekšsēdētājs. Neskatoties uz centieniem saglabāt lauksaimniecisko ražošanu, ir turpinājušas kristies vietējo ražotāju produkcijas realizācijas cenas. Pusgads ir bijis smags gan tirgus apstākļu, gan politisko jautājumu gausās risināšanas, gan arī neskaidrību gatavojoties iestājamai Eiropas Savienībā dēļ.

Nemot vērā to, ka būtiski nav pieaudzis legālās produkcijas imports, taču cenas samazinājušās, ir bažas, ka valstī turpina ieviest ražojumus nelegālā ceļā. Neskatoties uz pieņemtajiem lēmumiem tirgus sakārtošanā, pēc jaunās valdības stāšanās amatam nav aizturēta neviena ievērojama nelegāli importēta pārtikas preču krava, kas rada bažas par atbildīgo institūciju spēju pildīt tām uzticētās funkcijas.

Ražotāji februārī vienotās bloķēt Grenstāles robežpunktu. Pasākuma iniciatori bija cukura noza-

res pārstāvji, kuriem, iztrūkstot cukura cenas kompensācijām, tika apdraudēta darbība. Piena lopkopēji, cūkgaļas un liellopu gaļas nozaru pārstāvji pievienojās akcijām, jo legālā un nelegālā importa izraisītais cenu samazinājums radīja būtiskus draudus nozaru turpmākajai pastāvēšanai.

26. februārī lauksaimnieku tikšanās laikā ar ministru prezidentu Eināru Repši tika panākta vienošanās, kuras ietvaros valsts pārvaldes institūcijas paredzēja daļēju zaudējumu kompensāciju krīzes skartajām nozarēm. Līdzekļi pasā-

kumiem tika ņemti Lauksaimniecības subsīdiju valsts programmas ietvaros, paredzot to atgriešanu līdz ar grozījumiem likumā «Par valsts budžetu 2003. gadam». Grozījumi izdarīti, taču joprojām trūkst 2,3 miljoni latu, lai neapdraudētu lauksaimniecības subsīdiju pamata programmu realizāciju ceturtnajā ceturksnī lopkopības un augkopības sektoros. LOSP priekšsēdētāja vietnieks Valdis Dzenis norāda: — Mainījies atbalsta sniegšanas politika, tagad varētu teikt, ka tā iet tukšgaitā, bet dzīve iet uz priekšu.

Lauksaimniecības statūtsabiedrību asociācijas priekšsēdētājs Jūlijs Beļavnieks pievērta uzmanību tam, ka valdība vēl joprojām nav radusi finansējumu lauksaimniekiem. Tāpat ir neskaidrs Latvijas finansējums lauksaimniecības politikas ieviešanai 2004. gadā,

kas var apdraudēt piecu Eiropas Savienības līdzekļiem. Lauksaimnieks uzskata, ka valdības izsludinātā taupības politika, tai skaitā lauksaimniecībā, ir nevietā, jo pirmsiestāšanās periodā ražošanas attīstībā ieguldītie līdzekļi sniegtu iespēju lauksaimniekiem sagatavoties Eiropas Savienības (ES) prasību izpildei un dotu atdevi turpmākajos gados ES kopējā tirgus ietvaros.

Neskatoties uz to, ka Latvijas iestāšanās ES līgums tika parakstīts 2003. gada 16. aprīlī, valsts pārvaldes institūcijas līdz šim nav atbildējušas uz daudziem lauksaimniekiem būtiskiem jautājumiem. Nākotnes neskaidrība, tai skaitā ES Kopējās lauksaimniecības reformas izraisītās sagaidāmās izmaiņas, mazina drošības sajūtu lauksaimniecības nozarē strādājošajiem un apdraud 20.

septembra referendumā par daļību Eiropas Savienībā rezultātus.

Latvijas Zemnieku federācijas priekšsēdētāja vietniece Līgita Silaraupa izsakās, ka lopkopības nozarei piešķirtā sausuma kompensācija par zaudējumiem pagājušā gadā, bija «liels glābšanas riņķis» daudziem zemniekiem. Līdzekļu trūkuma dēļ līdzīgas kompensācijas pavasarī gan iztrūka ziemāju sējumu pārsēšanai, kas, savukārt, apgrūtināja lauku sektora nodarbinātību.

Pēdējo pusgadu ražotāji ir pavadījuši, gatavojoties saasinātai konkurencei ES kopējā tirgū un sekojot vietām pretrunīgai pārvaldes institūciju ES prasību interpretācijai un ieviešanai.

R.Sīle,
Lauksaimnieku organizāciju
sadarbības padomes
biroja vadītāja

Zemnieki strādā un atpūšas Zemnieku svētkos Aizkalnē

18. jūlijā Aizkalnē J.Raiņa muzejā «Jasmuiža» norisinājās Zemnieku svētki, kuros piedalījās lauksaimnieku apvienības no citiem Latvijas reģioniem. Kā informēja Preiļu rajona lauksaimnieku apvienības vadītāja Valija Ruisa, tie bija pirmie šāda veida svētki Latvijā.

Pavisam Latvijā ir 15 lauksaimnieku apvienības un septiņas no tām piedalījās Zemnieku svētkos, lai iepazīstinātu ar sevi un iepazītu kolēģus un viņu darbības virzienus. — Lauksaimniecības apvienību pārstāvjiem no tuvākām un tālākām Latvijas vietām — Cēsu, Talsu, Valmieras, Aizkraukles, Madonas, Daugavpils un Ludzas rajoniem — bija iespēja prezentēt savu apvienību standus, iepazīties ar kolēģu aktivitātēm, vienoties

kopējā dziesmā, kā arī aplūkot keramikas cepla izpēšanu, kas viesiem ļāva baudīt unikālo Latgales podniecības mākslu. Svētku dalībniekiem bija iespēja arī apskatīt Aizkalnes zivju dīķus, kas ir apliecinājums tam, ka saimniekošana Latgalē nestāv uz vietas.

Lai arī Preiļu rajona lauksaimnieku apvienība ir jauna sabiedriskā organizācija ar aptuveni 280 biedriem, — mums ir ko teikt par sevi, stāstīja V.Ruisa. Piena pārraudzības biedrību ar daudzām siera šķirnēm un stāstījumu par savu darbību pieteica Stabulnieku pagasta zemnieku saimniecība «Pumpuri» (saimniece Ina Mičule), Saunas pagasta zemnieku saimniecība «Miezīši» (saimniece Anastasija Prikule). Tamāra Klauža no Rudzātu pagasta zemnieku saimniecības «Nelķes 92» bija atvedusi lielu grozu ar spēka pīrā-

giem. Preiļu rajona biškopju biedrību pārstāvēja tās vadītājs Genādijs Kižlo, kas cienāja visus ar dažādu veidu medu un citiem biškopības produktiem. Lieliskas bija arī Preiļu auglīkopju asociācijas vadītāja Vitālija Pastara sarūpētās augļu sulas slāpju remdēšanai.

Radošo gaisotni svētkos uzturēja arī Preiļu rajona sieviešu apvienība, ko pārstāvēja Sutru, Aglonas, Aizkalnes sieviešu klubi, kā arī Galēnu folkloras kopa «Vydsmuiža». Tika dziedāts, dejots, rādīts teātris. — Lai piesaistītu jaunus biedrus, tuvinātu savu darbību, lauksaimnieku un sieviešu apvienības sadarbojas, jo sieviete laukos ir sabiedrības aktīvākā daļa, caur kuru ģimenī ienāk informācija un viss jaunais, atzina V.Ruisa.

Preiļu rajona lauksaimnieku ap-

vienības vadītāja Valija Ruisa un lauksaimnieku apvienības valdes priekšsēdētāja Zita Briška, izjutot gandarījumu par radošajiem un prieka pilnajiem Zemnieku svētkiem, teica paldies arī muzeja darbiniekiem un pašiem aizkalniešiem, kas bija sakopuši apkārtni un parūpējušies, lai svētki izdotos godam.

Ikdienā, protams, turpinās zemnieku raizes par produkcijas realizāciju, produktu cenām, subsīdijām utt. Iepriekšējā Lauksaimniecības organizāciju sadarbības padomes (LOSP) sēdē tika runāts par 2,3 miljonus latu iztrūkumu nacionālajās subsīdijās. Zemkopības ministrija ir apsolījusi darīt visu, lai naudu atgūtu, taču šobrīd ir tāda situācija, ka ceturtnajā ceturksnī, gan par pārraudzībā esošām govīm, gan modernizāciju utt., zemnieki pamatsubsīdiju nolikumā

paredzēto naudu nesaņems. LOSP iespējamais risinājums ir protesta akciju rīkošana ar mērķi bloķēt Latvijas robežas septembra pirmajā dekādē. Vēl tika apspriesta piensaimniecības attīstības gaita un subsīdiju saņemšana zemniekiem, arvien skaidrāk iezīmējas vienotais platību maksājums, zemes iegādes kredītmācības programma, līgumu slēgšana ar pārstrādes uzņēmumiem, paredzot samaksas sistēmu, kopējā lauksaimniecības politikas reformu u.c., norādīja V.Ruisa.

Preiļu lauksaimniecības apvienības vadītāja atzina, ka nejut arī iniciatīvu no pašu zemnieku puses. — Rodas sajūta, ka runājam ar abstraktu masu. Tāpēc rudens pusē tiek plānoti informatīvie semināri lauksaimniecības apvienību biedriem un zemniekiem.

I.Želve

TĀ SAIMNIEKO CITUR

Baušķenieki Latgalē audzēs strausus

Bauskas rajona laikraksts «Bauskas Dzīve» stāsta par to, ka rajona zemnieki Ilona un Armands Zdanovski šogad pievērsušies jaunam biznesam — viņi iecerējuši Latvijā izvērst strausu audzēšanu.

Nodibināta sabiedriskā organizācija «Latgales strausi». Kopā ar citiem interesentiem jūnijā beigās zemnieki bija triju dienu seminārā Polijā. To organizēja kāds vietējais fermeris, kuram pieder lielākās strausu audzētavas Eiropā. Seminārā tika runāts par strausiem, sākot no veterinārijas jautājumiem līdz pat produkcijas realizācijai. Tika nodibināts Austrumeiropas valstu strausu audzētāju klubs.

Ferma Latgalē

Zdanovski veido savu strausu audzēšanas fermu Latgalē. Šī novada izvēlei ir vairāki iemesli: vieglāk tikt pie lētas zemes, ir izdevies sameklēt kārtīgus, uzticamus strādniekus. Taču strauskopība attīstāma jebkurā novadā. Zdanovski cer fermu Jēkabpils rajonā izveidot par bāzes paraugsaimniecību, lai tālāk veicinātu šīs nozares izplatību valstī. Iecerēts izkopt ciltsdarbu, novērst putnu tuvradniecības problēmu.

Latvijas apstākļiem piemēroti ir Āfrikas strausu šķirnes putni, viņi labi pielāgojas dzīvei mūsu klimatiskajos apstākļos. Pašlaik divas diennaktis vecs cālēns, kurš sver nepilnu pusotru kilogramu,

nopērkams par aptuveni 60 latiem. Šo putnu audzētāji beidzot var cerēt arī uz SAPARD līdzekļiem.

Divdesmit gramī smadzeņu

Piecu hektāru platībā iespējams turēt desmit strausu ģimenes. Tajās parasti ir divas mātītes un tēviņš. Gadā viena mātīte izdēj vidēji 60 olas, kuru inkubācijas periods ir 42 dienas.

Pirmajās nedēļās mazie cālēni ir ļoti jutīgi. Pieaudzis putns ir aptuveni divus metrus augsts, sver no 100 līdz 200 kilogramiem, taču par īpaši gudriem tos nevar uzskatīt. To pierāda gan viņu uzvedība, gan smadzeņu masa, kas ir

tikai 20 grammi.

Šī nozare ir gana riskanta, mazliet pat bīstama, jo strausa spēriens ir līdzīgs aptuveni triju zirgu spērienam. Strauskopība ir arī interesanta, jo putniem ir nejauks, bet savdabīgs raksturs. Galvu smiltis viņi patiešām bāž, taču ne aiz bailēm, bet lai mazgātos.

Gaļa, āda, olas

Izmantojama ir strausu āda modes aksesuāru — rokassomiņu, maciņu — izgatavošanai. Pareizi un laikā apstrādāta āda ir ūdens necaurīdīga. Tās tirgus vērtība pasaulē ir augstāka nekā krokodilu ādai. Teātri labprāt ņemot krāšņās spalvas, bet speciāli sagatavotu strausu nagu pulveri lie-

to dimantu slīpēšanai.

Olas patērēt uzturā būtu liela izšķērdība, tās pārsvarā izmanto jauno putnu iegūšanai. Visvērtīgākā strausam ir gaļa, no viena pieauguša putna iegūst ap 40 kilogramus. Gaļai izmantojami deviņus līdz 14 mēnešus veci putni. Tai ir vērsa, nedaudz arī tītara gaļas garša, ļoti zems holesterīna līmenis, ideāli piemērota steika gatavošanai. Šis produkts nav īpaši lēts, taču lielpilsētu pārtikušajiem cilvēkiem piemērots. Interesi par strausu gaļu Latvijā izrāda ēdināšanas uzņēmumi. Eiropā strausu gaļas pieprasījumam ir tendence palielināties, īpaši pēc govju trakuma slimības izplatīšanās.

INFORMĀCIJA

Bērni dejo savam priekam

Sporta deju centra «Aizkrauklīte» Aglonas pagasta grupas dalībniekiem pašlaik ir viskarstākais darba laiks – jau otro nedēļu jaunie dejojāji Aglonas vidusskolas sporta zālē trenējas tradicionālajā vasaras nometnē, «Novadniekam» pastāstīja centra pedagogi Ainars un Marina Kārklīņi.

● Pēc vasaras treniņnometnes sporta deju centra «Aizkrauklīte» Aglonas grupas audzēkņi 2. augustā gaidīs ciemiņus, lai parādītu, ko pedagogu Marinas un Ainars Kārklīņu vadībā iemācījušies. Foto: M. Rukosjuve

Aglonā ir četrdesmit dejojoshi bērni, kuri jau divus gadus centīgi apgūst dejas soļus un nodarbojas ne tikai ar sporta dejām, mācās arī *modes* dejas. Mēs esam pārliecināti, ka mūsdienu apstākļos jaunajai paaudzei ļoti svarīga ir iespēja iegūt vispusīgu attīstību, teic pedagogs Ainars Kārklīņš. «Aizkrauklītes» mājas ir Aizkrauklē, taču Latgali pedagogi sākuši *apgūt* jau 1999. gadā, kad Daugavpils rajona Višķos tika rīkota vasaras treniņnometne. Tad arī sadzirdējuši, ka Aglonas pagastā daudzi vecāki izteikuši vēlēšanos, lai bērniem būtu iespēja dejojot.

Pašlaik sporta dejas Aglonā apgūst bērni no sešu līdz

16 gadu vecumam. Arī prasmi līmenis ir ļoti dažāds – no iesācējiem, kas apgūst tikai pirmos soļus, līdz E klases pāriem. Slodze, īpaši vasaras treniņnometnes laikā, ir liela. Nodarbības sākas no rīta un ar nelieliem pārtraukumiem turpinās līdz vēlai pēcpusdienai. Tiek noslīpēti deju soļi, izpildīti elpošanas vingrinājumi.

Ainars Kārklīņš atzīst, ka

pedalīšanās sacensībās, izcīnītās godalgotās vietas un medaļas (un tādas Aglonas jauniejiem dejojājiem pūrā sakrātas), protams, ir svarīgas, taču neatsverams ir bērnu dejojot prieks un liela vēlme, ar kādu viņi apgūst prasmes, kas vēlāk dzīvē noteikti noderēs. Bez tam sporta dejas, ja to izvēlas kā nopietnu sporta veidu, ir visai dārgs prieks, kas no bērnu vecā-

kiem prasa arī lielus finansiālus līdzekļus. Lauku iedzīvotājiem šīs iespējas ir ierobežotas. Protams, mēs bērniem varam piedāvāt arī sacensības un treniņnometnes ārzemēs, saka pedagogs, taču diez vai to kāds varētu atļauties. Tāpēc dejojām Rīgā, dejojām Siguldā, Valmierā un citur, dejojām savam un vecāku priekam.

L. Kirillova

STATISTIKA

Iedzīvotāju skaits un galvenie demogrāfiskie rādītāji republikas pilsētās un rajonos 2003. gada janvārī – martā

Pastāvīgie iedzīvotāji ir visi iedzīvotāji, kuru legālā dzīvesvieta ir attiecīgā administratīvā teritorija. Rajona iedzīvotāju skaita ziņā ietilpst attiecīgā rajona pilsētu un lauku iedzīvotāji, izņemot septiņas republikas pilsētas, kuru iedzīvotāju skaits tiek uzrādīts atsevišķi.

Iedzīvotāju skaita izmaiņas kādā periodā ietver dabisko pieaugumu un ilgtermiņa migrācijas saldo. Iedzīvotāju dabiskais pieaugums ir starpība starp noteiktā laika periodā dzimušo un mirušo skaitu. Iedzīvotāju dabiskais pieaugums ir pozitīvs, ja dzimušo skaits pārsniedz mirušo skaitu, un negatīvs, ja mirušo skaits pārsniedz dzimušo skaitu. Ilgtermiņa migrācijas saldo ir starpība starp dotajā administratīvajā teritorijā uz pastāvīgu dzīvi ieradušos un no tās uz citu dzīvesvietu izbraukušo personu skaitu noteiktā laika periodā.

Reģistrēto laulību skaits ietver laulības, kas noslēgtas gan pilsētu un pagastu dzimtsarakstu iestādēs, gan to konfesiju un draudžu baznīcās, kurām atbilstoši LR Civillikumam dotas tādas tiesības.

Mirušo zidaiņu skaits ietver mirušos bērnus pirms viena gada vecuma sasniegšanas.

Sākotnējā demogrāfiskās statistikas informācija tiek iegūta no civilstāvokļa aktu reģistriem, kuri tiek sastādīti dzimtsarakstu iestādēs un katru mēnesi iesniegti pilsētu un rajonu statistikas nodaļām, no Iedzīvotāju reģistrā uzkrātajiem datiem un citiem avotiem.

Informācijas iegūšanas metode demogrāfiskajā statistikā ir pilns apsekojums.

Iedzīvotāju skaitu un tā izmaiņu faktorus raksturojošie dati tiek regulāri precizēti, vadoties no apstrādē saņemtajiem civilstāvokļa aktu reģistriem un datiem par iedzīvotāju migrāciju.

Tabulā dati par iedzīvotāju skaitu un tā izmaiņu faktoriem ir doti, balstoties uz 2000. gada tautas skaitīšanas galīgajiem rezultātiem.

(Izmantots «Latvijas statistikas ikmēneša biļetens 2003»)
Sagatavoja L. Rancāne

	Iedzīvotāju skaits 2003. gadā		Iedzīvotāju dabiskā kustība				Iedzīvotāju ilgtermiņa migrācijas saldo
	1. janvārī	31. martā	reģistr. laulīb.	dzim.	miruši	dabisk. pieaug.	
Pavisam	2331480	2327497	1611	5030	8850	-3820	-163
Republikas pilsētās:							
Rīga	739232	737614	588	1454	2654	-1200	-418
Daugavpils	112609	112327	89	190	402	-212	-70
Jelgava	65754	65711	52	125	221	-96	53
Jūrmala	55156	55115	48	103	187	-84	43
Liepāja	86985	86827	79	210	331	-121	-37
Rēzekne	37777	37712	22	73	147	-74	9
Ventspils	44010	43964	35	89	177	-88	42
Rajonos							
Aizkraukles	41523	41474	24	90	152	-62	13
Alūksnes	25880	25831	14	55	100	-45	13
Balvi	29485	29390	13	73	156	-83	-12
Bauskas	52476	52442	33	131	184	-53	19
Cēsu	59599	59486	35	145	231	-86	-27
Daugavpils	41647	41546	33	89	213	-124	23
Dobeles	39633	39572	22	107	145	-38	-23
Gulbenes	27728	27695	15	53	103	-50	17
Jelgavas	37253	37256	20	115	145	-30	33
Jēkabpils	54687	54662	28	144	215	-71	46
Krāslavas	35875	35729	21	67	201	-134	-12
Kuldīgas	37446	37404	9	82	119	-37	-5
Liepājas	45779	45737	19	117	180	-63	21
Limbāžu	39584	39537	14	96	124	-28	-19
Ludzas	33975	33834	19	68	202	-134	-7
Madonas	45495	45441	29	129	170	-41	-13
Ogres	62968	62934	48	124	199	-75	41
Preiļu	40684	40578	33	94	198	-104	-2
Rēzeknes	42765	42616	21	106	256	-150	1
Rīgas	145962	145867	104	312	483	-171	76
Saldus	38176	38121	18	102	135	-33	-22
Talsu	48688	48644	33	134	182	-48	4
Valkas	33358	33306	19	73	128	-55	3
Valmieras	59605	59527	37	124	242	-118	40
Ventspils	14471	14442	4	24	45	-21	-8

Preiļu novadā

■ PAR PAŠVALDĪBAS UZŅĒMUMA «AIZKALNES APTIEKA» LIKVIDĀCIJU. Deputāti izdarīja grozījumus šī gada 19. jūnijā pieņemtajā lēmumā par pašvaldības uzņēmuma «Aizkalnes aptieka» tālāko nākotni. Nolemts, ka pašvaldības uzņēmuma darbība tiks pārtraukta šī gada 1. augustā, kad tiks uzsāks likvidācijas process. Par likvidatoru iecelts Preiļu novada domes izpilddirektors Pēteris Kotāns. Ar aptiekas vadītāju S. Vaikuli panāka vienošanās, ka viņa pēc likvidācijas procesa pabeigšanas reģistrēsies kā komersants un arī turpmāk pildīs tos darbības veidus, kas noteikti pakalpojumu sniedzēja statūtos.

■ PIENĒM EKSPLUATĀCIJĀ BŪVES. Pašvaldība apstiprinājusi vairākus būvju nodošanas ekspluatācijā aktus: Preiļos, Raiņa bulvārī 3 būs bārs, bet Preiļu novada Preiļu pagasta centra Litavniekos ekspluatācijā nodota dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

■ IZSNIEDZ UZŅĒMĒJDARBĪBAS ATĻĀUJAS. Pašvaldības deputāti izskatījuši personu iesniegumus, kuros lūgts izsniegt atļaujas veikt individuālo darbu. Kādam personai turpmāk atļauts veikt sociālo aprūpi, citai – veikt pasažieru pārvadāšanu ar personīgo vieglo automašīnu. Izsniegta arī atļauja realizēt tirgū iepirkās preces.

■ ATĻAUJ TIRGOT KVASU UN SĀLDĒJUMU. SIA «Oriolika» saņēmusi domes atļauju tirgoties ar saldējumu un bezalkoholiskajiem dzērieniem Preiļu pilsētā. Deputāti tomēr noteikuši, ka šovasar tirdzniecību no saldējamās vitrīnas varēs veikt laukumā pie autobusu pieturām un pie reklāmas stenda pretī novada domei.

Stabulnieku pagastā

■ REMONTĒ SKOLAS ĒDNĪCU. Dravnieku pamatskolā tuvojas nobeigumam ēdnīcas un virtuves remonts. Kā pastāstīja pagasta padomes priekšsēdētāja Monika Litauniece, jauno mācību gadu uzsākot, viss būs pilnīgā kārtībā. Skolas virtuves strādnieku un pašvaldības celtnieku spēkiem izremontēta gan virtuve, gan palīgelpas, kas turpmāk būs atbilstošas visstingrākajām higiēnas prasībām.

■ JAUNIEŠI SPĒLĒ FUTBOLU. Pašvaldības jaunieši pat viskarstākajā darba laikā atrod laiku sporta aktivitātēm. Pagastā izveidota futbola komanda, kas ar labiem panākumiem piedalās Preiļu novada futbola čempionātā. Deputāti atbalstīja jauniešu iniciatīvu, pavasarī iegādājās futbola vārtus. Pārsvārā treniņi notiek Dravnieku pamatskolas labiekārtotajā stadionā, bet otrdienās un ceturtdienās futbolisti dotas uz spēlēm Preiļos.

Skolu slēgšana un bērnu skaita samazināšanas rada pedagogu pārpilnību

Patlaban rajonā nav darba pieciem sākumskolas pedagogiem, kuri šogad absolvējuši augstākās mācību iestādes. Šāda situācija izveidojusies sakarā ar to, ka rajonā gada laikā slēgtas divas pamatskolas, bez tam jaunākajās klasēs strauji samazinās audzēkņu skaits. Pēc Izglītības un zinātnes ministrijas normatīviem, lauku apvidū sākumskolās var pastāvēt, ja tajā ir ne mazāk kā astoņi skolēni. Republikas pilsētu un rajonu centru skolās skolas klasēs jābūt ne mazāk kā 18 skolēni, bet pilsētās – ne mazāk kā 12 audzēkņiem. Šādi normatīva noteikumi, starp citu, nav izdevīgi Preiļiem, ja tos salīdzina ar Līvāniem. Preiļos, kur ir mazāks iedzīvotāju skaits, bet uz pilsētu attiecas rajona centra statuss, klases atvēršanai vajadzīgi 18 skolēni, bet Līvānos, kur iedzīvotāju skaits lielāks – 12 skolēni.

Rajona pašvaldību skolās kopumā pedagogu kadru pietiek, un augstskolu absolventiem praktiski nav iespēju atrast darbu. Patlaban pieprasīts ir tikai viens latviešu valodas un literatūras skolotājs Vārkavas pamatskolā, taču – uz vienu gadu. Arī Silajāņu pamatskolā uz vienu gadu vajadzīgs valsts valodas skolotājs. Rožupē ir nepieciešamība pēc matemātikas un informātikas skolotāja, Līvānu 2. vidusskolā vajadzīgs direktora vietnieks informātikas jautājumos. Kopumā arī pēc matemātikas skolotājiem rajonā nav pieprasījuma, problemātiski atrast darbu slēgto skolu matemātiķiem.

Rajonā nepieciešami pirmsskolas pedagogi ar augstāko izglītību, taču šajā darbā nevar pieņemt sākumskolas skolotājus. Šaurā mācību specializācija radījusi absurdu, kā 1.-4. klašu skolotājs ar augstāko izglītību neder, lai apmācītu piecus un sešus gadus vecus bērnus pirmsskolas sagatavo-

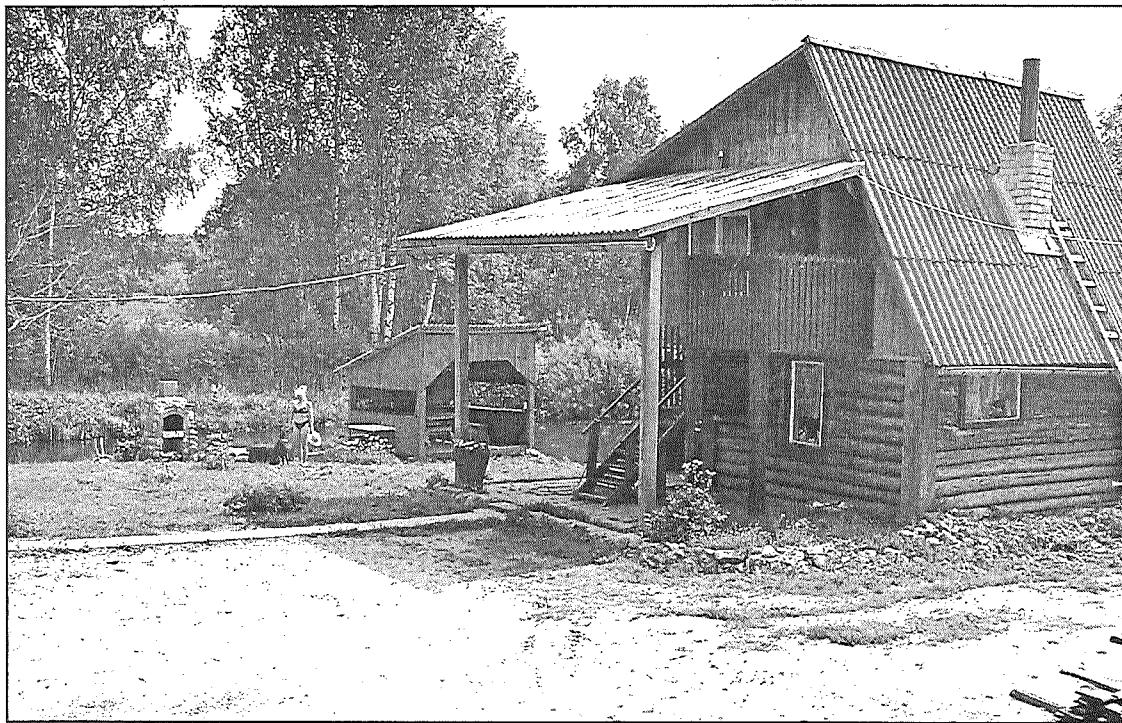
Aglona – tūrisma pērle

Eiro par ābeļdārzā rakstītu disertāciju

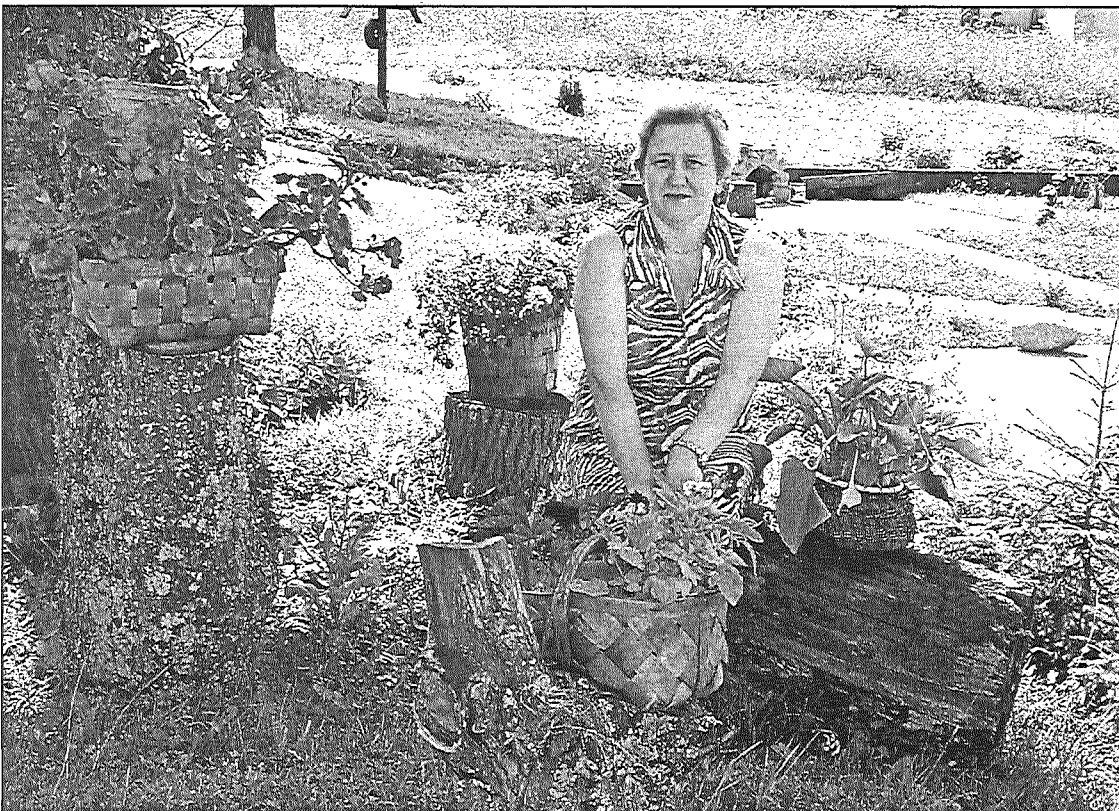
Ja pirms gadiem desmit mums kāds būtu teicis, ka Latvija varētu kļūt par Rietumvalstu tūristu iecienītu zemi, nez, vai daudz būtu tādu, kas šim apgalvojumam tā uzreiz noticētu. Taču valsts un sabiedrības attīstība ir tik strauja, ka mūsu attieksme pret tūrismu kā veiksmīgu un peļņu nesošu nozari radikāli mainījusies.

Ne tikai ārzemnieki, bet arī mūsu pašu lielpilsētu iedzīvotāji arvien labprātāk dodas uz dziļiem laukiem, lai pabūtu mierā un klusumā, saskaņā ar diennakts ritmu celtos un gultos, makšķerētu, ceptu maizi, varbūt pat saraktu jaunus kartupeļus pusdienām, ābeļdārza pavēnī rakstītu disertāciju, ietu pirtī un... Ir simts un viens iemesls, kāpēc pilsētniekiem patīk lauki. Mūsu uzdevums – vismaz dažus no šiem iemesliem uzskatīt par pietiekami nopietniem, lai ieguldot zināmus līdzekļus, tūristiem radītu apstākļus, kad tie vēl un vēl brauktu pie mums un labprāt maksātu gan latus, gan eiro, gan sterliņu mārciņas, tā ceļot mūsu zemnieku labklājību.

Topošā Aglonas novada tūrisma kartē minētas 24 tūristu mītnes, telšu un atpūtas vietas, viesu un lauku mājas, kur jau tagad tiek gaidīti atpūtnieki. Par «Aglonas Cakuliem», «Tūjām» un «Juglaiņiem» «Novadniekā» jau esam rakstījuši, tāpēc šoreiz Aglonas novada tūrisma informācijas centra vadītājas Anitas Reščenko pavadībā iegriezāties tur, kur vēl nebijām cimojušies. Ar nolūku izvēlējamies objektus, kuru īpašnieki tikai sāk attīstīt ideju par tūristu uzņemšanu vai sper pirmos soļus šajā jomā. Vienīgi brauciena noslēgumā iegriezāties «Mežinieku mājās», tā teikt, lai parādītu, ko uzņēmīgi saimnieki spējuši izdarīt pāris gadu laikā.

● «Akmeņkalnā» viesus uzņem tikai dažus mēnešus. Visi lielie darbi ar apkārtnes labiekārtošanu vēl priekšā.

● Jaunaglonas maiznīcas vadītāja Vija Ancāne ir pārliecināta, ka jādara viss, lai tūristus, kas ieradusies Aglonā, šeit aizkavētu pēc iespējas ilgāk. Ir taču, ko rādīt un stāstīt.

● Tūristiem ļoti patīkot fotografēties ar dzīvniekiem un viesu māju saimniekiem, stāsta zinātāji. Šoreiz «Novadnieka» fotogrāfam pozē «Akmeņkalna» saimniece Karīna Kalinķeviča ar savu uzticamo mājas sargu.

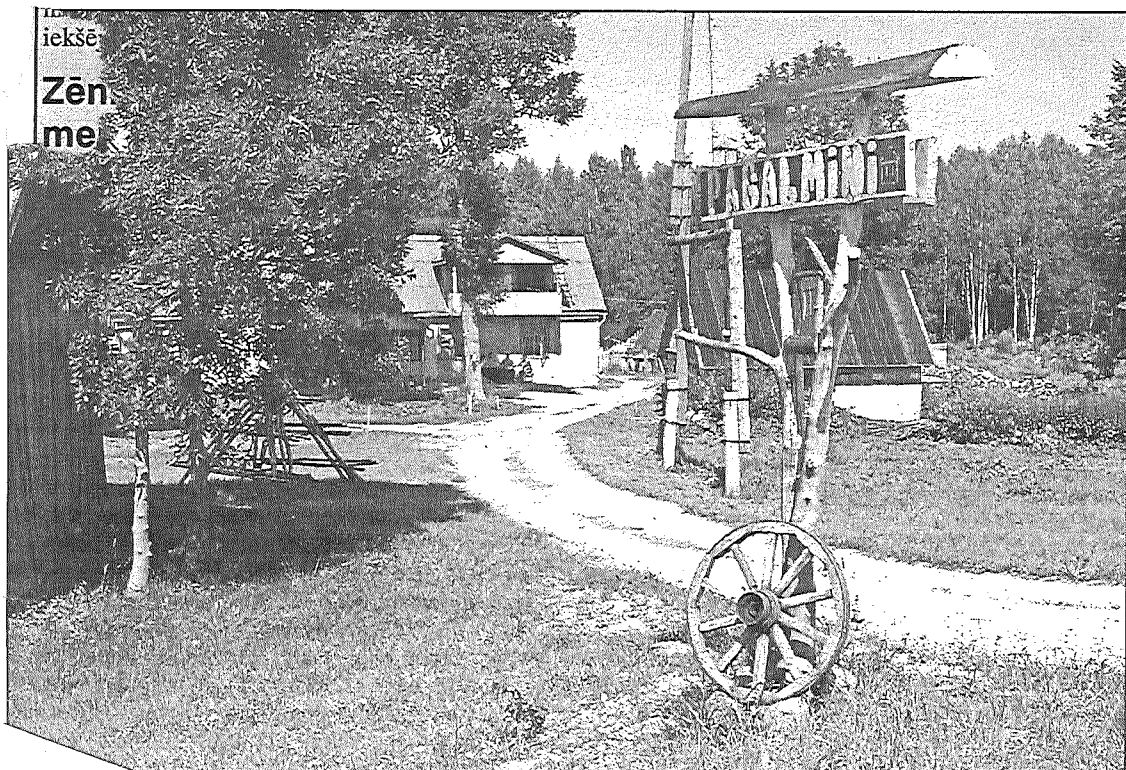
«Akmeņkalnā» sāk ar pirtiņu

Šīs mājas ir neparastā vietā. It kā vēl Aglonas ciematā, bet tā kā vairāk laukos. Vārdu sakot, civilizācijai un dabai pa vidu. Māju saimniece Karīna Kalinķeviča jūtas samulsusi un nokaunējusies par to, ka, izņemot pirtiņu, vēl nav ko rādīt. Viņa stāsta, ka, pirti būvējot, vairāk domājuši par to, ka nu pašiem būs jauka vietiņa, kur miesu šķīstīt. Tikai tad, kad pirts bijusi gatava un tās otrajā stāvā iekārtotās istabiņas pašu vajadzībām likušas par lielu, nākusi prātā doma, ka te varētu atpūtniekus uzņemt.

Patiesībā mūs uz tūrisma uzņēmējdarbību pamudināja Anita, ja ne viņa, diez vai paši uzdrošinātos, teic saimniece un izsaka cerību, ka novada tūrisma informācijas centrā varēs saņemt padomu un palīdzību tālākai attīstībai. Pašlaik «Akmeņkalnā» tik vien esot kā pirts nokalnītē, liels diķis ar vareniem līņiem, kas prasīties prasās uz makšķerāķa, un dārza kamīns, kur krēslainās novakarēs tik romantiski kuras uguns. Lai gan Karīna ir pavāre, ar ēdināšanu viesus vēl nevar nodrošināt, jo tādā gadījumā vajadzīgas dažādas atļaujas, kuras nemaz tik ātri nav iespējams nokārtot. Nu ko, tas viss vēl priekšā.

● Trīs dievus vienlaikus grūti lūgties, saka Nikolajs un Emīlija Aniskeviči. Tāpēc valsts darbs un zemniekošana mesta malā, tagad saimnieki ceļ un būvē mītnes tūristiem.

...nā, un «Pagalmiņos» iekšā. Atbraucējiem vismaz pāris dienas tur būs, ko

Latgales vainagā

● Pat vislabākajā sēņu gadā reti var vienkopus redzēt tik daudz baraviku. Jānim un Vilhelmīnei Mežiniekiem tāds guvums nav retums. Mazā Kristīne samulsusi no svešinieku uzmanības un slēpjas aiz vectēva pleca.

Mājup ar pašu ceptu kukulīti

Jaunaglonā atrodas Vijas Ancānes vadītā maizes ceptuve. Jūs teiksiet, kāds gan maiznīcai sakars ar tūristu uzņemšanu. Izrādās, ka vistiešākais, jo te ierikota tūristu un ekskursantu atpūtas vieta. Ko lai tūristi, kas braukuši izklaidēties, dara tad, ja uznāk lietuss un o kārotās valošanās ezera krastā nākas atteikties, jautā Vija. Lai ciemiņi nebrauktu projām, mēs viņus aicinām uz ceptuvi. Tē ir ko redzēt un ir ko darīt, — sākot ar ekskursiju pa maiznīcu, produkcijas degustāciju un beidzot ar pašu viesu aktīvu darbošanos.

— Uz pirmo ciemiņu uzņemšanu mani pierunāja pirms pāris gadiem Aglonā notikušās nometnes «3 x 3» rīkotāji. Arzemju latvieši toreiz tik emocionāli uztvēra visu maizes cepšanas procesu, ka man likās — derētu ideju attīstīt, — stāsta ceptuves saimniece. — Tagad man jau ir izstrādāta sava programma atkarībā no ekskursantu vecuma un interesēm. Piedāvāju dažādus degustācijas galdu, un cilvēki brīnās, ka tikko no krāsns izvilktai maizei pavisam ci-

Ja garša nekā veikalā pirktai. Ja vēl klāt medus un zaļu tēju, tad pilsētniekiem brīnumi, ka tik *prasts* ēdiens var tik labi garšot. Bet vislielāko sajūsmu viesiem parasti sagādā piedāvājums pašiem uztaisīt kukulīti, izrotāt to ar kādām pīnēm, burtiņiem, rakstiņiem, likt to krāsni un ekskursijas beigās ņemt līdzī mājās. Protams, par attiecīgu samaksu...

Pārtikas ražošanas uzņēmumā ir sava stingra kārtība, tūristi, protams, netaisnīgi ap rūgstošās mīklas katliem un ap pārdošanai domāto maizi negrābstās. Sanitāro dienestu prasības ir svēta lieta, saka Vija, mēs tās stingri ievērojam.

«Pagalmiņos» slauc govī, brauc ar laivu un peras pirti

Man ļoti patika šeit gulēt un braukt ar laivu, tā vēsta kāda sešgadīga puīšļa ieraksts **lauku māju «Pagalmiņi»** viesu grāmatā. **Emilija un Nikolajs Aniskeviči**, kas kopā ar dēla ģimeni šeit saimnieko, ir viesmīlīgi ļaudis. Vienīgi uztraukušies par to, ka atpūtnieki ierodoties reti — reizi vai divas nedēļā. Bet tas jau ir ļoti labi, ko tad jūs pirmajā sezonā gribējāt, mierina tūrisma informācijas centra vadītāja Anita Reščenko.

Atpūtu lauku mājās parasti izvēlas ģimenes ar bērniem. Pilsētas apstākļos augušie mazuli ar sajūsmu pēta abus galjus, kuri pa pagalmu vadā savu vistu saimi, brī-

nās par to, ka veikalos tetrapakās nopērkamais piens patiesībā nāk no govīm, kas, mierīgi šņākuļodama, gremo teepat līdzās. Varbūt kāds grib pavizināties ar velosipēdu vai paskatīties, kā plāv ganāms zirgs? Lūdzu, viss iespējams. Netālais Rušonas ezers vilina ar savām salām un zivju krājumiem. Ja tur *badapātāgas* cilāsana netik, kādu zivi var noķert teepat diķi, brangāku lomu iespējams arī nokūpināt. Pēc dienas darbiem atpūtnieki parasti dodas pirtī. Tā ir saimnieka lepnums. Viss no liepas koka, viņš rāda — apdares dēļiši no liepas, lāva no liepas, arī permās slotiņas no ziedošiem liepzariem.

Aniskeviči ir pārliecināti, ka turpinās attīstīt tūrisma uzņēmējdarbību. Emilijas kundze ir diplomēta grāmatvede, un viņai dokumentācijas kārtošana grūtības nesagādā. Vīra un dēla Andreja pienākums ir gādāt par attīstības lietīško pusī — celt un būvēt tā, lai vienreiz atbraukušajiem ciemiņiem te gribētos atgriezties.

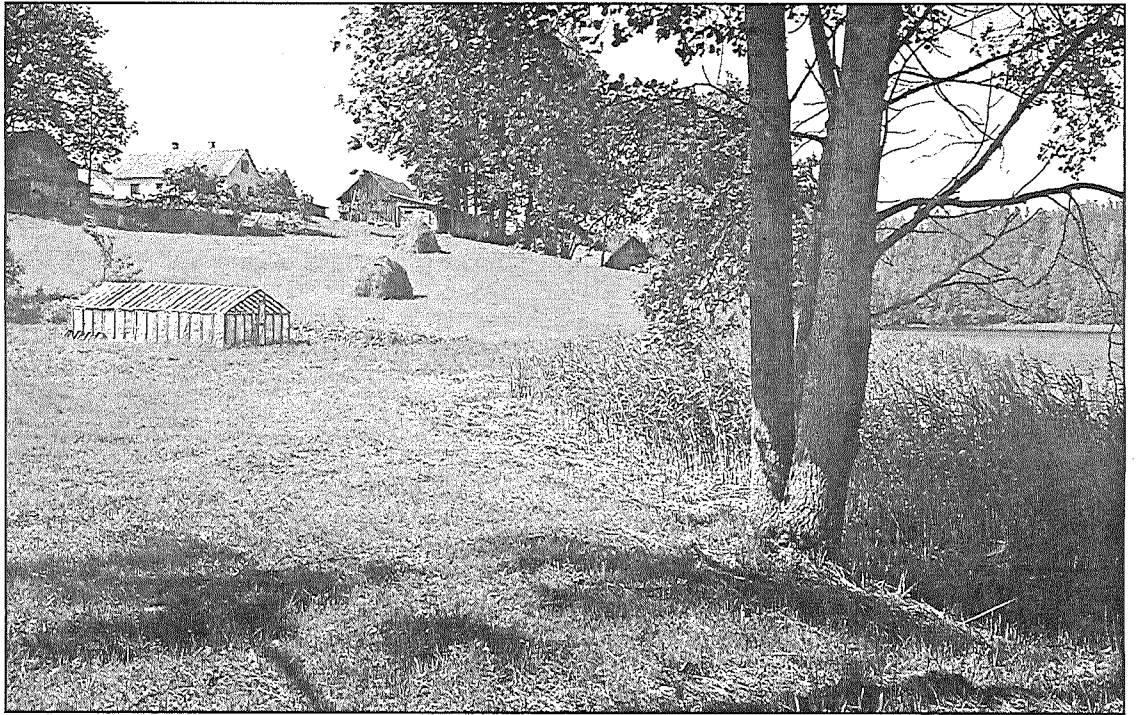
Baraviku un bērzu sulu paradīze «Ābelītēs»

Noteikti atceraties vecu ļaužu teicienu — kā Dieva ausī. Tikai tā var teikt par lauku mājām «Ābelītēs», kas atrodas Lielā Dubuļu ezera krastā netālu no Madelānu pilskalna. **Vilhelmīne un Jānis Mežinieki** atpūtniekus uzņēma jau padomju laikos, jo tādus Dieva dotus un dabas mātes apmīļotus lauku nostūrus grēks neizmantot. Kalna galā dzīvojamā māja ar nolaidenu pagalmu un droši vien visā plašā apkaimē unikālu aku ar septiņpadsmit riņķiem (!), plavas un bērzu birzis visapkārt, bet ielejā ezers, uz kura salām īsta baraviku un apšu beku paradīze.

Saimnieki stāsta, ka pie viņiem parasti braucot tie, kas te jau reiz bijuši un izbaudījuši «Ābelīšu» burvību. Pēdējā laikā esot novērojuši, ka svešinieki ierodoties, policijas darbinieku sūtīti, tie tālumniekiem vienmēr laipni norādot, kur pa nakti var pārgulēt.

Lauku mājā galvenais ir cilvēki, apgalvo tūrisma informācijas centra vadītāja Anita Reščenko, stāstot, ka Vilhelmīne un Jānis esot bezgala laipni un sirsnīgi cilvēki, strādīgi, uzņēmīgi un pacietīgi. Viņiem noteikti izdošoties «Ābelītēs» drīz vien pārvērst par tūristu iecienītu atpūtas vietu.

Jānis jūdz zirga grābekli ķēvīti Deju un aicina, vai negribot pāstrādāt sienu plāvā. Arī atbraucējiem to piedāvātu, jo izrādās, ka cilvēki būtu ar mieru pat maksāt par šādu *izklaidi*. Uz atvadām saimniece atnes šī pavasara bērzu

● «Ābelītēs» tūristiem paveras tādi plašumi, ka pilsētnieka sirds gluži vai no krūtīm lec laukā.

● Mārīte Mežiniece lepojas ar to, kas panākts divu gadu laikā. Saņemts *Zaļais sertifikāts* bioloģiskajai saimniecībai, tagad tādu gaida arī tūrisma viesu namam.

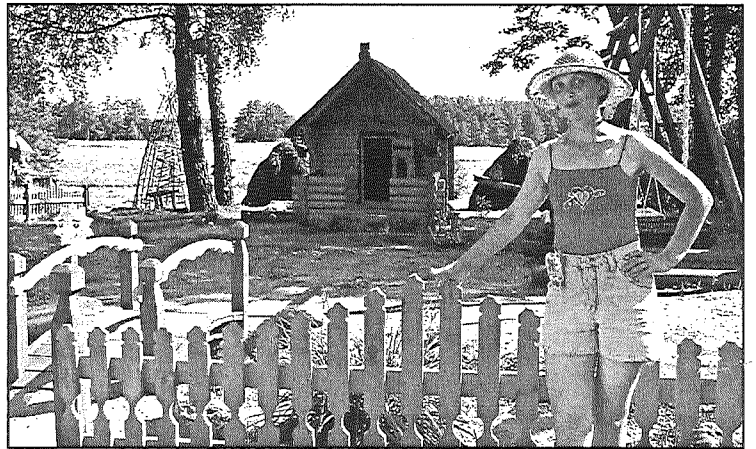
sulas, aukstas un skābenas. Ieraudzījot pudelēs un ierokot zemē — uzglabājoties labāk nekā visvissākajā pagrabā.

«Mežinieku mājās» saimnieko trīs ģimenes

Likumojojot pa meža celiņu, var nonākt viesu namā «Mežinieku mājās». Šurp brauc ne tikai atpūtnieki, bet arī semināru un sanāksmju rīkotāji, brauc pašvaldību speciālisti un uzņēmēji no citiem rajoniem. Te var redzēt, ko pāris gadu laikā spējuši panākt uzņēmīgi cilvēki.

«Mežinieku mājās» ir unikālas ar to, ka te draudzīgi un ļoti veiksmīgi saimnieko trīs ģimenes — **Valērijs un Mārīte Mežinieki**, Mārītes brālis **Jāzeps** ar ģimeni, kā arī viņu māte **Lilija**. Arzemnieki nespējuši vien nobrīnīties, ka starp ģimenēm nav noslēgts nekāds līgums. Starp mums valda draudzības un savstarpējas uzticēšanās princips, saka Mārīte. Mēs viens otru papildinām un strādājam tik uz priekšu. Vēl jau mums nav ko dalīt, visus līdzekļus ieguldām attīstībā, smejas Mārīte.

Lai gan mājas atrodas meža vidū un līdz ezeram krietns gabaliņš ejams, tūristiem šeit patīk. Te var aplūkot un izsmaržot astoņus gadus vāktu puķu kolekciju, ēst zemes un upenes, iet pa «Sapņu taku», klausīties Mārītes sacerētos

● Mēs to varam, saka Aglonas novada tūrisma informācijas centra vadītāja Anita Reščenko. Viņa ir nemiera gariņš, kas daudziem agloniešiem liek ķerties pie tūrisma uzņēmējdarbības.

un pašas lasītos dzejoļus, atpūsties *zaķu birtalā*, iedzerot ābolvīnu un uzkožot burkānu, pasēdēt uz *mīlestības soliņa*, kur sēdējušas vairākas ļo-o-ti prominentas personas, šūpoties, spēlēt volejbolu, rotaļāties bērnu pilsētiņā, braukt ar velosipēdiem, ogot, sēņot (starp citu, redzējām baravikas augam turpat pagalma celiņa malā). Visu plašo piedāvājuma klāstu pat nenosaukt, un tas jau nav vajadzīgs. Mārīte atzīst, ka pašlaik sākot just milzīgu gandarījumu par to, ka ieguldītie līdzekļi un

darbs sāk atmaksāties, reizēm negaidītiem viesiem nākot pat atteikt, tik daudz šovasar atpūtnieku.

Mūs stimulē darboties paši tūristi, reizēm tieši no viņiem dzirdam labas idejas, kuras pēc tam veiksmīgi īstenojam, stāsta Mārīte. Viņa vēl nav aizmirsusi to nedrošību, ar kādu pirms diviem gadiem līdzās bioloģiskajai lauksaimniecībai nolēma nodarboties arī ar lauku tūrisma. «Mežinieku mājās» visas ieceres ir īstenojušas. Atliek novēlēt, lai tā būtu arī citur.

INTERESANTI

Cilvēka sencis — skudrulācis

Britu zinātnieki ir izvirzījuši versiju, kas ir pretrunā viņu tautieša Čārlza Darvina slavenajai hipotēzei par cilvēka sencī pērti, proti, cilvēki patsībā esot cēlušies no skudrulāča.

Kembridžas Universitātes zinātnieki savos pētījumos konstatējuši, ka no visiem zināmajiem placentas zīdītājiem vistuvākais cilvēkam hromosomu ziņā ir Āfrikas skudrulācis.

Rembo cīnīsies pret bin Ladenu

Holivudas filmu industrijas varenie nolēmuši krietnam varonim Rembo atkal doties cīņā — un šoreiz pret pasaulē visvairāk meklēto teroristu Osamu bin Ladenu.

Silvestrs Stallone nav tēlojis legendāro Vjetnamas kara varoni kopš 1988. gadā uzņemtajā «Rembo III» laikā. Plāni par Rembo jaunajiem varoņdarbiem apspriesti jau kopš 11. septembra traģēdijas, bet studijas «Miramax» vadība tikai šī gada sākumā apstiprinājusi projektu, kurā izdarītās izmaiņas veicis pats Stallone.

«Originālajā scenārijā Rembo nogalina bin Ladenu viens pats, bet pat Slajam šķita, ka tas ir pārāk fantastisks variants,» pastāstīja studijas darbinieki. Tā vietā Rembo būšot bin Ladena sagrāves plānotājs. Filmai jāparādās uz ekrāniem 2004. gadā.

Paralēli Rembo karagājienam pret bin Ladenu ir izskanējušas baumas, ka Stallone varētu vēlreiz filmēties arī boksa cīņā ar šona Rokija lomā.

Pēkšņa bagātība rada stresu

Pēkšņa bagātība cilvēkam atnes ne tikai priekus, bet arī jaunas likstas, tai skaitā lielu psiholoģisko spriedzi, secinājuši speciālisti, kuri jau vairākus gadus pēta jaunbagātņu problēmas.

Ja bagātība pieaug pakāpeniski, ģimenes pieņemamā pierod, tām veidojas attiecīga gaume, kultūra, ieradumi un dzīvesveids. Taču, ja cilvēks kļūst bagāts pēkšņi, piemēram, laimējot loterijā, neatgriezeniski mainās viņa attiecības ar tuviniekiem un draugiem, kā arī pašvērtējums, viņš var veikt daudz nevajadzīgu pirkumu, ļaut sevi piemānīt vai pat izputināt.

Oksfordas Universitātes profesors Maikls Argins uzskata, ka bagātības gaidīšana cilvēku pozitīvi uzlādē, bet šāda mērķa sasniešana ir «daudz mazāk patikama», jo naudas dēļ cilvēks zaudē iekšējo mieru un līdzsvaru.

Zēni dzimst grūtāk nekā meitenes

Sievietēm, kuras dzemdē zēnus, pastāv lielāks dzemdību komplikāciju risks nekā tām, kuras dzemdē meitenes, atklājuši Īrijas zinātnieki.

«Lai mazinātu spriedzi, sievietēm, kurām dzemdībās rodas problēmas vai arī kurām dzemdības notiek ilgi, mēs jokojot sakām, ka tas droši vien būs puika — tādēļ mēs gribējam pārbaudīt, vai šis teiciens atbilst patiesībai,» sacīja ārste Mēve Eogana.

Dzimstot zēniem, konstatēta par 20% lielāka iespējamība, ka dzemdībās būs nepieciešams iejaukties ar instrumentiem. Turklāt ķeizargrieziena nepieciešamība, dzimstot zēniem, bija par 50 procentiem lielāka, nekā dzimstot meitenēm. Zēni pēc dzimšanas arī izjūt lielāku stresu, un biežāk viņiem izdara asins analīzes, lai pārbaudītu, vai viņi necieš no skābekļa trūkumu. Tāpat atklājies, ka grūtniecēm, kuras laiž pasaulē zēnus, biežāk tiek dots hormons, kas stimulē kontrakcijas.

«Tomēr mēs nevēlamies biedēt sievietes, jo 71 procentā zēnu dzimšanas gadījumā dzemdības noritēja normāli,» sacīja Eogana, norādot, ka meiteņu dzimšanas gadījumos šis skaitlis ir 76 procenti.

MAKŠĶERNIEKIEM

Rītausmu lomu mēnesis

Jūlijs ir karstākais vasaras mēnesis. Gaisa temperatūra iespaido ūdenskrātuvju iemītnieku dzīvi un ieradumus.

Ūdens seklākās vietās sasilis, zivis no tādām vieniņiem izvairās. Maz zvīņainu ir arī ūdens virsējos slāņos virs dziļajām bedrēm un atvaram, jo, sasilstot ūdenim, samazinās skābekļa daudzums.

Tagad zivis uzturas vietās, kur ir vēsāks un notiek ūdens apmaiņa. Meklēt tās vajag dziļās bedrēs, pie stāviem krastiem, atvaros. Karstumā zivis neveic tālas pastaigas un barojas netālu no apmēšanās vietas.

Jūlijs ir rītausmu lomu mēnesis. Lai noķertu pienācīga lieluma zivi, pie ūdenskrātuvju jāierodas jau tumsnā, kad ūdens vēl nav sasilis. Tikko austot gaismai, ūdenī var novērot kaut kādu rosību. Karstos vasaras rītos zivis veic pastaigas ļoti ilgi laiciņā — vienu divas stundas. Vakaros pastaigas ir vēl īsākas. Brekšus, zandartus un sapalus nākas makšķerēt pat naktīs.

Šajā mēnesī makšķernieki bieži eksperimentē ar ēsmām, visbiežāk no augu valsts, paplašinot to sorti-

mentu. Var mēģināt copēt ar vārītu kartupeli, mannas vai citu mīklu, plaucētiem graudiem (rudzu, miežu, kviešu), kā arī ar makaroniem, ogām. Par ļoti labu ēsmu tiek uzskatīti sutiņāti zirņi.

Upēs ar lielu straumi, stāviem krastiem un atvaram labas copes vietas būs pie pašiem krastiem, zem kuriem ūdens pakāpeniski skalo lielus māla iežus. Nobrūkot uz grunts, tie veido lieliskus slēpņus plēsoņām. Zvejot šeit ieteicams ar gruntsmakšķerēm. Uz spriganu ēsmas zivtiņu var uzķerties diezgan liels zandarts. Ja uz āķa uzsprauts siera gabaliņš, tad var pieķerties solīda lieluma sapals.

Mušīņmakšķerniekiem, iz-

mantojot par ēsmu sienāzi, ir izredzes tikt pie sapalu, ālanu un salašu loma. Mitrās, zemās plāvās dzīvojoši sienāži vienmēr ir lielāki, ļoti daudz to parādās siena plaujā.

Ezeros un diķos, iekārojot sliekas un baltos gaļas tārpiņus, labi ķeras karūsas. Tās neatsakās no maizes lodītes ar piparmētru, anīsa vai kādu citu aromātisku eļļu.

Jūlijā turpinās liņu cope. Viņu delikatese ir vēžu kakliņi, upes gliemju gaļa, sliekas, bet iebartot tos var arī ar biežpienu. Meklēt viņus vajag klusās upēs, dūņainos ezeros.

Ruduļu makšķerēšanai izmanto maijvaboles, spāru kāpurus, viendienītes vai to

kāpurus, maksteņu kāpurus, mazos zaļos sienāžus, kā arī dažādu krāsu mīklu (rozā zaļu, dzeltenu). Copēt ar pludiņa makšķeri ūdens virsējos slāņos. Jūlijā labi ķeras kāpas un sazāni, jo viņiem patīk silts ūdens. Lietot var jebkuru ēsmu. Ar pludiņmakšķeri labi copē brekši, raudas, plīči, ķīši un grundiņi.

Asariem var piedāvāt spāru kāpurus. Uz šo ēsmu parasti iekrīt lielie un vidējie asari. Līdakas jūlijā vislabāk ir ķert nevis ar vizuļiem, bet ar ēsmas zivtiņu. Vizuļiem līdakas gandrīz nemaz nepievērš uzmanību, tādēļ dabiskā ēsmā vienmēr ir labāka par mākslīgo, sevišķi, ja zivis ir paēdušas un izvēlīgas.

Zeltītie graudiņi zvīņainēm garšo

Kukurūzai pievērs uzmanību visaš karpu dzimtas zivis. Šos zeltītos graudiņus vēlas nogaršot karpas, liņi, raudas un ālanti. Ja tuvumā ir brekši, tad arī viņi nepalik vienaldzīgi.

Var iegādāties divu veidu kukurūzu. Viena nopērkama konservētā veidā, otra tiek tīrģota kaltēta un pirms lietošanas ir jāapstrādā.

Konservētā kukurūza ir ideāla, ja gatavojas ķert nelielas zivis. Lai pilnībā nosegtu āķi, ieteicams to izvēlēties isā kātiņā. Savukārt lielo ziv-

ju kārotāji izmanto kaltētu kukurūzu. To apstrādā, graudus turot vienu nakti tirā ūdenī, lai tie nedaudz uzbriestu, tad vāra aptuveni 30 minūtes. Kukurūza ir gatava, kad āķi bez piepūles var ievērt graudā. Kad kukurūza ir vārīta, tai rodas «asā» smarža, kas pievērs zivju uzmanību.

Ja par ēsmu izvēlas kukurūzas graudus, tad ar tiem obligāti zivis nepieciešams iebartot.

Ieteicams atcerēties:

✓ Ja vēlas pievienot kādu papildu smaržu, tas ir jādara uzreiz pēc vārīšanas. Kuku-

rūzas graudiem jāpievieno eļļa vai šķidrās atraktors. Lai smarža būtu vienāda, vispirms trauciņā jāielej smaržviela un tad kukurūza, pēc tam viss kārtīgi jāsakrata.

✓ Karpām patīk liela ēsmā, tādēļ ieteicams veidot kukurūzas ķēdīti. Graudus izver cauri ļoti īsai pavadīnai. Āķis ir brīvs, zivis, iesūcot kukurūzas ķēdīti, aprij arī āķi.

✓ Dūņainās vietās ēsmā zivīm būs neredzama, tādēļ nepieciešams to nedaudz pacelt. Uz pavadīnas pirms āķa jāuzver neliels, dzeltens putuplasta gabaliņš. Tas zivīm neradīs aizdomas, bet ēsmā

nenogrimis dūņās.

✓ Ir dienas, kad zivis ignorē jebkuru ēsmu. Šādās dienās nepieciešams likt lietā fantāziju un veidot «hamburgerus». Piemēram, kukurūzas graudi kopā ar baltajiem gaļas tārpiņiem vai ar žirgtām mēslu sliecīņām.

✓ Populārās vietās, kur ir daudz makšķernieku un katrs par ēsmu mēģina izmantot kukurūzu, zivis pret to izturas bailīgi. Tad ir nepieciešams mainīt kukurūzas krāsu. To var iegādāties specializētos veikalos. Piemēram, linim patīk koši sarkana kukurūza ar saldu augļu garšu.

Zušu ceļojums 6000 kilometru garumā

Neticami, bet neviens cilvēks nav redzējis zušu nārstu, nemaz nerunājot par to ikriem.

Ir zināms, ka zuši nārsto ekvatorijas Atlantikā — Sargasa jūrā. Nārsts notiek pasākainā 300 līdz 500 metru dziļumā, kur zušu mātīte iznērš no 5 līdz 10 miljoniem ikru. Tikko izšķīlušies, mazuļi nemaz nav līdzīgi saviem vecākiem, kuri, starp citu, uzreiz pēc nārsta iet bojā. Mazuļi atgādina nelielas lapiņas ar

diviem maziem, melniem punktiņiem — acīm. Kāpuru garums ir 6-8 milimetri. Zinātnieki tos sauc par leptocefaliem.

Tā kā ir siltās Golfa straumes, mazuļi sāk peldējumu pāri Atlantijas okeānam uz vecāku dzimteni. Peldot mazajam, kur zušu mātīte iznērš no 5 līdz 10 miljoniem ikru. Tikko izšķīlušies, mazuļi nemaz nav līdzīgi saviem vecākiem, kuri, starp citu, uzreiz pēc nārsta iet bojā. Mazuļi atgādina nelielas lapiņas ar

okeāna pašā augšpusē, bet gaisajā dienas laikā nolaižas līdz pat 50-100 metru dziļumam. Lai mazie zutēni nokļūtu tur, no kurienes nāk viņu vecāki, jāveic tāls ceļš, vairāk par 6000 kilometriem.

Pēc divu gadu peldējuma zivtiņas ir sasniegušas Pireneju pussalu, bet līdz Ziemeļu un Baltijas jūras krastiem tie nokļūst tikai pēc diviem ar pusi gadiem. Nonākot pie Vecā kontinenta, kāpuri — leptocefali —, iedarbojoties saldūdenim, kas jūrā nonāk

no upēm, kļūst par tā saucamajiem stikla zušiem. Piekrastes zonā stikla zutēni savācas lielos baros. Naktī, kad jūrā ir paisums, viņi ceļas pa upēm augšup uz tām vietām, no kurienes nāk viņu vecāki. Var uzskatīt, ka no šī brīža zušiem ir sākusies patstāvīga, pieaugušas zivs dzīve. Tikai saldūdenī nokļuvušiem zutēniem ir tāda pati krāsa un forma kā pieaugušām zivīm.

Pēc preses materiāliem

KAIMIŅU RAJONOS

Audriņu iedzīvotāju veselību pārbaudīs par 100 tūkstošiem latu

Audriņu apkārtnes iedzīvotāju veselības monitoringam Aizsardzības ministrija piešķirusi 100 tūkstošus latu uz pieciem gadiem – pa 20 tūkstošiem gadā. Šim gadam domāti 20 tūkstoši latu jau ir saņemti. Monitoringa ietvaros šo piecu gadu laikā finansējums tiks izlietots septiņu pagastu – Audriņu, Dricānu, Kantinieku, Sakstagala, Ilzeskalna, Verēmu un Ozolmuižas – feldšeru punktu materiāli tehniskajam nodrošinājumam. Par šiem līdzekļiem plānota mamogrāfijas iekārta. Daļa līdzekļu tiks izlietota izmeklējumiem un lokatora apkārtnes iedzīvotāju vispārējām veselības pārbaudēm.

«Rēzeknes Vēstis»

KRĀSLAVAS RAJONĀ

Par naturalizāciju un Bebriša piramīdu

Kad naturalizējas gados veci cilvēki, neviņus rodas jautājums, kas viņus ir pamudinājis spert izšķirošo soli – rakstīt iesniegumu, cītīgi mācīties valodu un Latvijas vēsturi, lai sekmīgi nokārotu pārbaudes un saņemtu kāroto dokumentu.

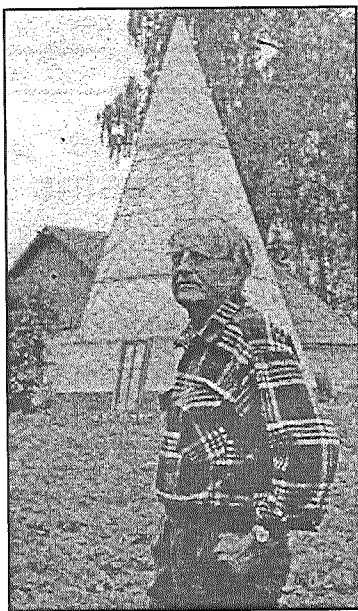
Pensionārs Pāvels Bebrišs no Kombuļu pagasta Ministru kabineta rīkojumu par uzņemšanu Latvijas pilsonībā saņēma 72 gadu vecumā.

— Naturalizēties mani pamudīja vairāki apstākļi, — sacīja pensionārs. — Bija izveidojusies neparasta situācija – Latvijā dzīvojuši mani vecāki un vecvecāki, viņi bija šīs zemes pilsoņi, bet es – ne. Tā to nevarēju atstāt. Tiklīdz kļuva par zemes īpašnieku, tā par zemi lata vietā jāmaksā 10,45. Kāpēc? Neesi pilsonis! Visbeidzot es gribu nopirkt bisi, jo dzīvoju viensētā, kur pēdējos gados parādījušies meža zvēri, iespējams, sli-

mi. Ierocis vajadzīgs, tomēr drošāk. Pāvels Bebrišs ir uzaudzis Sibīrijā. Viņa vecāki ir latvieši, kuru ģimenes, kā daudzas šaipusē, dzīvoja ļoti nabadzīgi. 1905. gadā tūkstošiem pārceļotāju no Latvijas aizbrauca dzīvot uz Sibīriju, kur tolaik notika zemes reforma. Zemi un mežu iebrāucējiem devuši bez ierobežojuma, turklāt arī zirgu, govī un naudu dzīves uzsākšanai.

— Bet arī tur neklājās viegli. Mūs piemeklēja nelaime: pirms jaunā gada vectēvs brauca uz tirgu šo to pārdot, bet mājās nepārbrauca. Pavasarī viņu atrada kādā strautā – vectēvam bija ielauzts galvaskauss. Mana māte izgāja pie vīra ļoti jauna, dzemdēja deviņus bērnus, no kuriem esmu pats jaunākais. Man bija gads un trīs mēneši, kad tēvu un māti pasludināja par kulakiem un visu, ko bija iemantojuši, atņēma.

Vecāki sprieda, ko nu tagad darīt, līdz nolēma braukt rakt zeltu. Bet arī tur piedzīvoja neveiksmi, zeltu tā arī neatrada. 1936. gada marta naktī sveši vīri atnāca pēc tēva. Vajadzēja gaidīt līdz Gorbačova nākšanai pie varas, lai

● Septiņdesmitdivgadīgais Latvijas pilsonis Pāvels Bebrišs un viņa uzbūvētā enerģētiskā piramīda.

saņemtu patieso atbildi, ka tēvs nošauts.

Mātei nebija nekādas izglītības, lasīt un rakstīt neprata, izņemot lūgšanu grāmatu latgaliešu valo-

dā. Gāja gadi, reiz māte man saka, negribu mirt Sibīrijā, ved mani, dēls, uz dzimteni, uz Latviju. Viņai jau bija pāri septiņdesmit, kad atgriezāties Latgalē.

Visvairāk pensionārs lepojas ar paštaisītu, astoņus metrus augstu piramīdu, kas, viņa vārdiem runājot, pasargā cilvēku no starojumiem, palīdz iegūt augstāku ražu un gādā par citiem labumiem.

— Pirms gadiem diviem uzbūvēju pirmo mazo enerģētisko piramīdu. Viss sākās ar Genādija Malahova 2001. gada kalendāru «Atveseļošanās padomi», kur tika aprakstīta enerģētiskās piramīdas brīnumainā ietekme uz apkārtējo vidi un cilvēku. Šo piramīdu izgudroja inženieris Aleksandrs Golods. Viņš zinātniski pierādīja, ka tai piemīt aprīnojamas īpašības. Piemēram, eksperiments Zaporžjē parādīja, ka apkaimē par 30 līdz 50 procentiem palielinājās lauksaimniecības kultūru ražība. Uzlabojās cilvēku pašsajūta, piramīdas enerģētika manāmi stimulēja vielmaiņu un nostiprināja cilvēku imūnsistēmu.

Aizrāvis ar jauno ideju, Pāvels Bebrišs izstrādāja savu piramīdas

būves projektu. Kā nesējkonstrukciju viņš izmantoja metāla caurules. Piramīdas augšējo daļu viņš apšuva ar kokšķiedras plāksnēm, vidējo un apakšējo ar polietilēna plēvi. Tad arī sākās brīnumi.

Siltumnīcas pamatni, kas aizņem 16 kvadrātmetrus, viņš izmanto pēc nozīmes, kur tomāti un saldie pipari aug un nogatavojas divreiz ātrāk nekā parastajā lecektī. Pat kartupeļi blakusvāgās šogad aug tik intensīvi, ka pat kaimiņi bez vārda runas atzīst piramīdas labvēlīgo ietekmi uz augiem.

Tagad Bebriša pagalmā gluži kā magnēts pievelk putnus. Šurp pastāvīgi lido pat piesardzīgās dzeguzes, bet meža pīle savijusi ligzdu 20 soļu attālumā no mājas. Akā attīrījās ūdens, tagad tas ir kristāldzīds.

Eksperimentētāja dzīvesbiedre Jevgēnija, kurai ir paaugstināts asinsspiediens, pēc procedūrām zem piramīdas uzreiz sajūta veselības uzlabošanu. Saimnieka draugi un paziņas, apmeklējusi viņa dziedinātavu, ir vienprātīgi – piramīda uzlabo noskaņojumu un likvidē agresiju.

«Ezerzeme»

BALVU RAJONĀ

Rugājos šausaļņus un cūkas

26. jūlijā Rugāju pagasta šautuļņucēs mednieku klubus un kolektīvus, lai aktivizētu un pilnveidotu mednieku šaušanas prasmes, kā arī apzinātu labākos šāvējus izklātās «Austrumlatvijas sacensībās šaušanā 2003». Sacensībās atļauts piedalīties arī individuālajiem medniekiem, kam ir atbilstoša ieroča lietošanas atļauja. Lai iegūtu labāku šāvēja godu, jāspēj trāpīt skrejošam alnim 100 metru attālumā un stāvošai cūkai 50 metru attālumā. Dalības maksa individuālajiem dalībniekiem — Ls 4, komandai — Ls 6.

Bērzpils meitene saņems Zvejnieku ģimenes stipendiju

Bērzpils vidusskolas absolvente Valda Kļava iekļuva to 26 laimīgo Latvijas jauniešu vidū, kuri saņēma stipendijas studijām augstskolā. Bērzpils vidusskolas pedagogi bija lūguši Vitola fondu rast iespēju piešķirt stipendiju studijām Valdai Kļavai. Beidzot vidusskolu, viņa tikai divu mācību priekšmetu vērtējumā saņēma 7 balles, pārējos sekmes ir augstākas. Meitene ir talantīga un centīga, taču ģimene nav tik turīga, lai varētu nodrošināt studijas augstskolā. Vitolu ģimene šoreiz rada iespēju Valdai atbalstīt ar trimdas latvieša, ķīmiķa un uzņēmēja Andreja Zvejnieka stipendiju. A.Zvejnieks pirms nāves visu

savu mantojumu – vairāk nekā piecus miljonus dolāru – atstāja Latvijas izglītības attīstībai. Stipendijas sertifikātus divdesmit sešiem maznodrošinātiem Latvijas vidusskolu absolventiem Rīgā, viesnīcā «Hotel Park Rīdzene» pasniedza no ASV atbraukušais ķirurgs Pēteris Zvejnieks. Viņš ir laimīgs, ka var īstenot tēva sapni – palīdzēt izglītoties Latvijas studentiem. Katrs topošais students gadā saņems 830 latu izdzīvošanai un mācību grāmatu iegādei gaidāmajā studiju gadā. Bērzpiliete Valda Kļava studēs Daugavpils Pedagoģiskajā Universitātē, viņa ir pateicīga skolotājiem un Zvejnieku ģimenei par lielo atbalstu.

Mācības un dzīve Amerikā

Balvu zemessardzes sakaru nodaļas priekšnieks Janeks Vancāns gandrīz pusgadu pavadīja Amerikā, kur mācījās sakaru virsnieka kursus.

Uz Ameriku Janeks Vancāns aizbrauca 7. februārī, bet Latvijā atgriezās 29. jūnijā. Atgriezies mājās, viņš tūlīt paņēma atvaļinājumu, lai aklimatizētos jeb pierastu pie laika starpības, kas ir septiņas stundas. Arī Amerikā pirmo laiku – pusotru nedēļu ļāvuši atpūsties, neliekot neko darīt, lai viņi varētu pierast pie laika maiņas. Bet tad sācies visai saspringts mācību periods. Janeks stāsta: – Cēlos četros no rīta, no pusē septiņiem līdz septiņiem kursantiem bija rīta rosme, tad no septiņiem līdz astoņiem vajadzēja savest sevi

kārtībā, mācības sākās pus deviņos un turpinājās līdz četriem pēcpusdienā. Katrā no mācību priekšmetiem klausītājiem bija gan vidus, gan beigu eksāmens, bet, mācības beidzot, izsniegtis sertifikāts, ka kursants ir sekmīgi pabeidzis sakaru virsnieka kursu. Janeks no 74 kursantiem apmācības beidzis kā 27.

Kursanti, kas mācījās vienā grupā ar Janeku, pārsvarā bija pašu amerikāņu militāristi no dažādiem valsts štatiem, kā arī pārstāvji no citām valstīm. Janeks atzīst, ka viņus vienoja tikai militārā forma, kas visiem ir līdzīga, bet materiālais nodrošinājums un dzīves uztvere amerikāņu karavīriem ir cita. Amerikā viss balstās uz motivāciju, kas varētu skanēt apmēram šādi: ja tu izdarīsi to un to, tad tu sasniegsi to un to, un saņemsi to

un to. Piemēram, militāro mācību iestāžu audzēkņi strādā brīvo darbu: no mācībām brīvajā laikā palīdz iztīrīt kādai baznīcai dārzus vai daudz bērnu ģimenei izremontēt māju. Tā viņi sev krāj punktus.

Attieksme pret karu Irākā ir dažāda, militāristi to atbalsta, atbalsta arī daļa iedzīvotāju, bet ne visi.

Sakaru virsnieku mācības ASV notika Džordžijas štata Fort Gordonā, kas ir militāra pilsētiņa, kurā apkalpojošā sfērā strādā cilvēki no citām pilsētām. Janeks atzīst, ka grūti bijis pierast pie karstuma, kas valda Amerikā, lai arī vietējie uzskata, ka tas vēl nav karstums. Jau mēnešus divus Amerikā pieturējies aptuveni trīsdesmit grādus karsts un mitrs laiks. Vietējie iedzīvotāji šajā laikā daudz dzer ūdeni, viņi staigā ar

● Pie vienas no akadēmijas kadetu rotas ēkām ir uzstādīts rotas simbols suns, ko kadeti nepārtraukti spodrina.

speciālām ūdens blašķītēm, kādas iemanījušies lietot arī kursanti no Eiropas austrumu zemēm. Cilvēki iedzīvotāji staigā, kā viņiem ērtāk: pārsvarā šortos un krekliņos. Dzīves līmenis Amerikā neapšaubāmi ir augsts, par ko var pārliecināties, pavērojot Amerikas pensionārus. Nav nekāds pārsteigums, ja apstājas spoža sporta mašīna un no tās izkāpj paveca kundzīte.

Brīvajā laikā kursantiem organizētas vairākas ekskursijas. Janeks saka – bijām blakus štatos, apmeklējām NASA jeb amerikāņu kosmosa muzeju. Muzejus, starp citu, viņi prot taisīt no jebkā. Saucas muzejs, ieej iekšā, skaties, bet redzēt nekā īpaša nav ko. Viņam vislabāk patīcis brauciens un atpūta kalnos, ko sauc par kalniem, kas pīpē. Pēc lietus no šiem kalniem ceļas liela dūmaka.

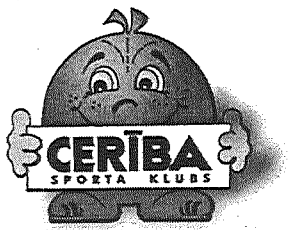
Lai arī zemessargam šis bijis pirmais komandējums ārpus valsts robežām, un vēl tik tālu (lidmašīnā vien turp pavadītas divpadsmit stundas), Janeks Vancāns atzīst, ka iespaidi nav ļoti spilgti tāpēc, ka Amerikā pavadīts ilgs laiks. Ja ASV pavadītais laiks būtu īsāks – nedēļa vai divas, iespaidi noteikti būtu spilgtāki.

«Vaduguns»

● Pārtija havajiešu stilā. Atpūtas pasākumus Amerikā sauc par pārtijām, un tos rīkoja arī kursanti, starp kuriem bija arī kurssantes, kurām, starp citu, ne mācībās, ne treniņos netiek dotas nekādas atlaides.

SPORTS

Turpinās karstā futbola vasara

Ar neilgiem, vasarīgai atpūtai veltītiem pārtraukumiem turpinās Latgales jaunatnes čempionāta spēles.

U – 13 grupā komanda «Cerība» uzvarēja Jēkabpils futbolistus, gūstot rezultātu 4 : 3. Šajā spēlē savu personīgo vārtu skaitu papildināja Ervīns Veigulis, iesitot divus, kā arī Mārtiņš Čingulis un Dmitrijs Ustinovs.

Pašreiz šajā vecuma grupā par līderiem izvirzījušies Daugavpils I komandas spēlētāji.

Turnīra tabula ir šāda:

Daugavpils I	7	66-7	21
«Cerība I»	5	21-6	12
«Cerība»	6	22-18	12
Jēkabpils	7	25-24	6
Daugavpils II	6	8-44	3
«Cerība II»	5	2-45	0

U – 12 grupā vairāk paveicies komandai «Cerība II», kas turnīra tabulā ierindojusies trešajā vietā.

Komanda divreiz spēlēja ar «Dižvanagi II» un abas reizes to uzveica: 6 : 1 un 3 : 2. Ar piecu vārtu guvumu šajās spēlēs izcēlās Andrejs Novikovs, trīs vārtus iesita Aleksandrs Jubelis, vienus – Anatolijs Baranovs.

Savukārt «Cerība I» ar «Dižvanagi II» nospēlēja neizšķirti – 1:1. Vārtus guva Jānis Bulmeistars.

Pašreiz komandas sarindojusās šādā kārtībā:

Daugavpils I	9	81-12	27
Daugavpils II	7	48-31	15
«Cerība I»	6	18-15	11
«Dižvanagi I»	10	35-41	11
«Dižvanagi II»	8	9-34	4
«Cerība II»	7	11-57	1

U – 11 grupā komandai «Cerība» iziņģi tikai viena spēle, kas noslēdzās sacensties ar «Dižvanagi II». Spēles iznākums bija 0:0 preiļiešu labā. Andrejs Novikovs guva piecus, Anatolijs Baranovs – trīs, Aleksandrs Gavrillovs – divus vārtus. Savu iesisto vārtu skaitu papildināja arī Edgars Vanags, Jānis Lozda, Vadims Orlovs, Aleksandrs Jubelis.

● Komanda «Cerība» nezaudē drosmi ciniņies par augstākām vietām Latvijas jaunatnes čempionātā. Attēlā: (pirmajā rindā no kreisās) Ainis Sīpols, Jānis Pīzelis, Gatis Lāčkājs, Aivars Grigorievs, Rolands Putāns, Dmitrijs Poplavskis, Māris Stroganovs; (otrajā rindā) Vladislavs Breidaks, Jānis Tumovs, Jānis Čiiss, Jānis Trofimovs, treneris Vladimirs Točko, Dinārs Erts, Raivis Vilcāns, Raivis Skutelis, Aigars Caics.

Komandas sarindojusās šādā secībā:

Daugavpils I	5	45-0	15
«Dižvanagi II»	6	22-7	12
«Cerība»	5	27-4	10
Ilūkste	8	21-24	9
Daugavpils II	6	10-16	7
«Dižvanagi II»	6	3-65	0

Šonedēļ pēc pārtraukuma spēles atsāks arī U – 10 un U – 9 grupas spēlētāji.

Pašlaik komandas rezultātu tabulā izcīnījušās šādas vietas:

U – 10 grupā			
Daugavpils I	6	30-1	18
«Cerība I»	5	21-11	8
Daugavpils II	5	13-13	7
«Dižvanagi»	5	11-13	7
Jēkabpils	3	2-9	3
«Cerība II»	6	6-36	0
U – 9 grupā			
Daugavpils I	6	40-3	18
«Cerība»	5	15-2	12
Ilūkste	7	21-17	10
Daugavpils II	5	21-15	7

«Dižvanagi I»	7	16-38	3
«Dižvanagi II»	4	4-42	0

Samērā smagi klājas U – 15 grupas futbolistiem, kuri spēlē Latvijas jaunatnes čempionātā. Komanda patlaban atrodas turnīra tabulas apakšā. Un tomēr līdzjutējiem ir pamats priecāties, jo šī komanda spēlē kopā ar Latvijas labākajām jauniešu komandām, bet neveiksme, cerams, ir pārejoša.

Latvijas jaunatnes čempionātā komandas patlaban sarindojusās šādi:

«Skonto I»	7	40-2	21
«Liepājas metalurģis»	8	23-1	21
Daugavpils	7	14-12	9
RFS	5	9-13	9
«Daugava»	6	12-16	6
«Skonto II»	7	7-20	6
FK «Alberts»	7	9-27	6
«Cerība»	7	6-29	3

L.Rancāne

Latvijas sporta veterānu 40. sporta spēles

12. un 13. jūlijā Bauskā risinājās Latvijas sporta veterānu 40. jubilejas sporta spēļu finālsacensības. Šogad sporta spēlēs piedalījās 53 komandas.

Līvānu novadu, kā patstāvīgu komandu, šogad pirmo reizi finālsacensībās pārstāvēja 34 sportisti – vieglatlēti, volejbolisti un futbolisti. Sacensību pirmajā dienā pirmo medaļu novadam izcīnīja Gunārs Mikulis. 5 km soļošanā viņš izcīnīja trešo vietu ar rezultātu 30:36.85. Pēc solotajiem par medaļām ciņu uzsāka sprinteri. Un ir zelts! To izcīnīja Leontīne Vītola 100 m skrējienā ar rezultātu 16,94, Māritei Vilcānei sudrabs – 100 m – 14,09, arī Borisam Černovam sudrabs – 100 m ar rezultātu 13,6, Jānim Važņevičam bronza – 100 m ar rezultātu 12,7. Jānis Kokins izcīnīja otro zelta medaļu novadam –

šķēpa mešanā ar rezultātu 44,66. Zelta medaļu augstlēcšanā izcīnīja arī Leontīne Vītola ar rezultātu 1,05. Tā Leontīnes pūrā bija jau otrā. Pie savas pirmās medaļas tika Pēteris Liepnieks – bronza diska mešanā – 35,36 metri.

Volejbolisti izcīnīja vienu uzvaru un bija tiesīgi spēlēt finālā par 1.-6. vietu. Savukārt futbolistiem – septītā vieta.

Pēc sestdienas vakarā notikušās sporta spēļu svinīgās atklāšanas, svētdienas rīts bija cerīgs mūsu vieglatlētiem. Atkal pirmais pie medaļas tika Gunārs Mikulis – sudrabs 10 km soļošanā ar rezultātu 1.09:48,2. Trešo zeltu 400 m skrējienā ar rezultātu 1:24,9 izcīnīja Leontīne Vītola. Zelta vērts lēcieni – 4,45 pavevās Māritei Vilcānei. Kopskaitā vieglatlēti izcīnīja 11 medaļas, kopvērtējumā tas deva 18. vietu 34 komandu konkurencē.

Līvānu novada komanda 40. jubilejas sporta spēlēs guva 6 ieskaites – novusā, šahā, dambretē, galda tenisā, vieglatlētikā, futbolā, kas absolūtā vērtējumā deva 24. vietu (startēja 53 komandas), bet klubu vērtējumā – 5. vietu. Rezultāts vērtējams atzinīgi.

Latvijas Sporta veterānu savienības prezidents Daumants Znatnajs ar jubilejas diplomiem par ieguldīto darbu veterānu kustībā, tautas veselības stiprināšanā, kā arī Latvijas sportistu panākumu sekmēšanu pasaules sporta arēnās un pašu mājās, apbalvoja Jāni Klaužu, Ilmāru Višocki, Gunāru Mikuli, Annu Ivbuli, Antonu Vilcānu, Nikolaju Romaņenko, Māriti Vilcāni.

Mārite Vilcāne,
Līvānu novada sporta un masu pasākumu organizatore

UZMANĪBU, «NOVADNIEKA» ABONENTI!

Speciāls piedāvājums – abonēšana ar atlikto maksājumu!

Lielākā daļa mūsu lasītāju abonē laikrakstu vienam mēnesim, jo ne katrs var atļauties noformēt abonentu ilgākam laikam. Lai rēķinātos ar jūsu laiku un naudas tēriņu, izprotot jūsu vēlmes un iespējas, «Novadnieks» redakcija piedāvā pilnīgi jaunu iespēju – **ABONĒŠANU AR ATLIKTO MAKSAJUMU**. Tās jums neradīs papildus izdevumus, bet dos iespēju veikt maksājumu izdevīgā laikā un vietā.

Kas jums jādarā:

■ aizpildiet un nosūtiet mums laikrakstā publicēto abonēšanas pasūtījuma kartīti, bet norēķinieties redakcijas reklāmas un sludinājumu nodaļā līdz katra mēneša pēdējam datumam. Ja visu laiku «Novadnieku» abonējat pa vienam mēnesim un esat pārliecināts, ka to darīsiet arī turpmāk, tad tagad, noformējot parakstīšanos redakcijā kaut vai līdz gada beigām, jums nebūs jāuztraucas par to, ka to varētu aizmirst vai mēneša beigās nepietiktu naudas kārtējai abonēšanai;

■ jau tagad daudzi izmanto šo iespēju, vienkārši piezvanot mums uz redakciju, bet turpmāk, ja aizpildīsiet speciālo abonēšanas kartīti, varēsiet neuztraukties arī par to. Bez tam maksu par abonēšanu nav jāveic pašam, to nokārtot var jebkurš jūsu paziņa, draugs vai kaimiņš, kas dodas uz Preiļiem;

■ samaksu var veikt arī ar pārskatījumu, ieskaitot naudu mūsu kontā. Šajā gadījumā jūs pa pastu saņemsiet rēķinu, kuru varēsiet apmaksāt bankā līdz mēneša beigām;

■ paziņojot iepriekš, jūs jebkurā laikā varēsiet abonēšanas pasūtījumu pārtraukt, kā arī samaksāt visu summu vai daļu no tās.

IZMANTOJIET ŠO IESPĒJU

**JAU ŠODIEN UN
AIZMIRSTIET PAR
TURPMĀKAJĀM
ABONĒŠANAS RŪPĒM!
IETAUPĪSIET ARĪ NAUDU
PAR ABONĒŠANAS
PAKALPOJUMIEM!**

**«NOVADNIEKS»
BŪS TAVS LABĀKAIS,
PRECĪZĀKAIS UN RAJONĀ
LASĪTĀKAIS NAVIGATORS.
TAS ATKLĀS JAUNUS
HORIZONTUS PLAŠĀJĀ
INFORMĀCIJAS JŪRĀ!**

ABONĒŠANAS KARTĪTE

Lūdzu noformēt «Novadnieka» abonementu:

Vārds _____

Uzvārds _____

Personas kods _____

Saņemšanas adrese _____

LV-53

Tālrunis _____ (mājās) _____ (darbā) _____ (mob.t.)

Eksemplāru skaits _____

Abonēšanas termiņš – 2003. gada

augusts	septembris	oktobris	novembris	decembris

Vēlos maksāt redakcijā _____ jā nē

Vēlos katru mēnesi saņemt rēķinu par abonēšanu _____ jā nē

(paraksts)

2003. gada _____

Lūdzu, aizpildiet kartīti drukātiem burtiem!

KONKURSS pirts īpašniekiem «Lielais ķipis»

**Aicinām piedalīties
«Novadnieka» konkursā
«LIELAIS ĶIPIS».**

● Konkursa noteikumi: iesūtīt aprakstus un fotogrāfijas par savām pirtīm, kā arī par jautriem vai skumjiem notikumiem, kas tajās risinājušies. Tāpat var iesūtīt materiālus par pirts piederumiem un priekšmetiem – ķipjiem, lāvām, pirtslotām, krāsnīm, par to gatavotajiem, par pāršanās tradīcijām un ar to saistītiem ticējumiem. Konkursam var iesūtīt materiālus par savu pirti, vai arī par kaimiņa, radnieka vai paziņas pirti, ja vien tas ar īpašnieku ir saņemts.

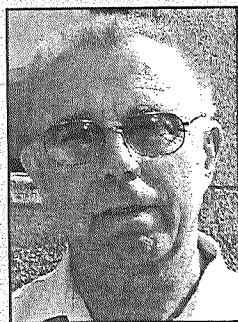

Konkursam iesūtāmo darbu apjoms nav ierobežots. Jābūt norādītai sūtītāja adresei un ziņām par personu.

● Konkursa galvenā balva – «Lielais ķipis» būs lieta, kas rotās jūsu pirti un vēl bērnbērniem atgādinās par jūsu uzvaru pirtīm veltītajā konkursā.

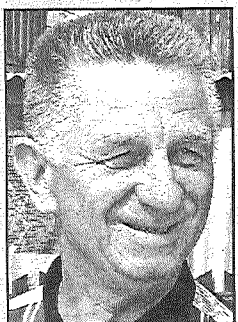
● Darbi iesūtāmi līdz 2003. gada 15. septembrim Brīvības ielā 14, Preiļos, LV-5301, vai pa elektronisko pastu: novadnieks@axel.lv.

Vai varat nosaukt cilvēku rajonā, novadā, pagastā, kura viedoklim uzticaties?

Leonards Šustovs, Preiļu kooperatīvās sabiedrības valdes priekšsēdētājs:

— Uzreiz momentā ir grūti pateikt. No Preiļu novada domes varbūt Jānis Eglītis dienās būs cilvēks, kura viedoklim var uzticēties. Šobrīd Preiļos autoritāte man ir dekāns Jānis Stepiņš. Viņam piemīt godīgums, taisnīgums, labestība, nav mantkārības. Svarīgākais ir cilvēciskās attiecības un attieksme pret otru cilvēku. No vadības gan nevienu nevar nosaukt par autoritāti.

Viktors Vagalis, Tehniskās jaunrades centra direktors:

— Redzēs, kā būs. Nopietns cilvēks ir Preiļu novada domes priekšsēdētājs Jānis Eglītis. Viņš ir godīgs, prasmīgs visās jomās, ziņošs, gudrs. Novēlu, lai viņam veicas gan zinātniskajā un pedagogiskajā darbā, gan darbā ar cilvēkiem Preiļu novada domes vadīšanā.

Anna no Saunas pagasta Priekulītiem:

— Īpašu godavīru nav. Grūti ir nosaukt vienu cilvēku no rajona. Es uzskatu, ka uzticēties var tikai sev un saviem spēkiem. Lai es uzticētos kāda cilvēka viedoklim, viņam, galvenais, būtu jābūt godīgam, jo mūsdienās visi daudz ko sola, bet solīts, jāsaka, makā nekrīt.

Irēna Kjarkuža, tūrisma darba organizatore Preiļu rajona padomē:

— Grūti iedomāties. Man noteikti ir svarīgs cilvēka izglītības līmenis. Es neuzticētos cilvēkam ar 9 klašu izglītību. Protams, arī pieredzei ir liela loma – neuzticētos 25 gadus vecam jauniešim, jo zināma pieredze un briedums nāk ar gadiem. Konkrētus amatus var ieņemt tikai noteiktā vecumā, kā, piemēram, par valsts prezidentu var kļūt tikai pēc 40 — es uzskatu, ka tas ir pilnīgi pareizi. Tāpat ir arī ar visiem ministru amatiem.

Veronika Vucāne, Preiļu novada Aizkalnes pagasta centra iedzīvotāja:

— Dzīvoju Aizkalnē un nekur ārpus pagasta centra neeju. Agrāk, kad strādāju fermā, uzticējos zootehniķes Valentīnas Lukasevičas viedoklim. Tagad viņa ir Preiļu novada Aizkalnes pagasta centra vadītāja. Vispār pie mums ir daudz godīgu cilvēku, kam var uzticēties – kaimiņi viens otram palīdz.

I.Želve

Foto: M.Rukosujevs

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS, LĪDZJŪTĪBAS

25. jūlijā plkst. 19.00
Preiļu parka estrādē
Valmieras drāmas teātra viesizrādē
Branislava Nušiča komēdija
«**Ministrienes kundze**».
Ieeja Ls 1,50,
skolēniem un pensionāriem Ls 1.

SAUKAS ARODVIDUSSKOLA
aicina jauniešus ar pamatizglītību
apgūt arodus:
● elektromontieris, B kategorijas
autovadītājs,
● būvgaldnieks – namdaris.
Mācību ilgums 3 gadi.
Tāl. uzziņām 5241743, 5241722.

«NIKO-LOTO» pērk un pārdod
privatizācijas un kompensācijas
sertifikātus un LOMBARDS izsniedz
kredītu pret ķīlu katru dienu
Livānos, Stacijas ielā 1. Tāl. 6780843,
42332, 41221 (vakaros).
Preiļos (tikai sertifikāti), Raiņa bulv. 15.
Tāl. 53-07068, 23024 (vakaros).

Mācību centrs «DIJA» piedāvā kursus:
● **PĀRDEVĒJS, KASIERIS**
● **VIESMĪLIS, BĀRMENIS**
● **PAVĀRS, KONDITORS**
- KĀSES APARĀTA LIETOŠANAS APMĀCĪBA
(VISPĀRĒJĀ PROGRAMMA)
(Teorija, apliecināšana, nodrošinām praktiski Preiļos)
Reģistrācija pa tāl. 7281031, 9116144
Mācību sākums 29.07.03 plkst. 16.00
Preiļu 1.pamatskolā, Daugavpils ielā 34

Latgales finansu un investīciju kompānijas
(LFIK) Preiļu filiāle
✓ piedāvā pensionāriem bez pirmās iemaksas:
preču un pakalpojumu līzingu,
✓ kā arī piedāvā: aizdevumus.
Preiļi, Raiņa bulvāris 19, 8. kab. (rajona padomes ēkā).
Livānos (tikai otrdienās no plkst. 10.00 līdz 14.00,
iepriekš jāpiezvana) kultūras nama ēkā,
Sociālās apdrošināšanas aģentūras (VSAA) kabinetā.
Tāl. 5324164, 9142145, fakss 5324154.

**SIA «AIBI» pērk zirgus,
liellopus, jaunlopus, aitas.**
+12%, +18%.
Tāl. 48-71185, 48-71804, 9478728,
9445135.

IU «Laura Plus»
X piedāvā darbu bārmēnim.
X Pērk malku (apse, alksnis, 70 m³).
Tāl. 9121689.

Luterāņu draudze rīko
KAPUSVĒTKUS
27. jūlijā plkst. 13.00 Livānos jaunajos
pilsētas kapos,
plkst. 15.00 Steķu kapos.
31. augustā plkst. 13.00 Livānu pilsētas
luterāņu draudzes kapos.

SIA «OLINS» (Liepāja, licence nr. 28-380
līdz 04.09.03.)
Preiļu novada Līčos pērk melnos metāllūžņus.
Samaksa uz vietas. Līdzī jāņem pase.
Tāl. 6404710.

SIA «ANGRO» PASTĀVĪGI
iepērk apses zāgļņus
Ø no 25 cm
Cena no 13 - 18 Ls/m³
Samaksa tūlītēja.
Pircēja transports.
T. 9454553; 9236083

Firma veic **apalkoku izvešanu**
no cirsmas līdz ceļam.
Cena par m³ sākot no Ls 1,60.
Pērk cirsmas un mežus īpašumā.
Tāl. 4125777, 9266904.

26. jūlijā pārdos jaunputus 2,5-4 mēn., broilerus 3
ned., dējējvistas 12-14 mēn., no Ls 0,70, Pekinas pīlenus,
pelēkos zoslēnus 1 mēn., galjus (arī maina), baltos platkrūšu
lītarus 2,5 mēn. pēc pasūtījuma, bariņu Gailišos 7.10,
Kliškavās 7.25, Kastīrē 7.35, Baškos 7.40, Aglonas st. 7.50,
Aglonā 8.05, Jaunaglonā 8.15, Ārdavā 8.35, Aizkalnē 8.50,
Pelēcos 9.00, Nīdermuižā 9.10, Arendolē 9.25, Rīmicānos
9.40, Upmalā 9.50, Vārkavā 10.05, Ančinos 10.15, Preiļos
10.30, Sutros 11.00, Vanagos 11.15, Rožupē 11.25, Livānos
11.40, Jersikā 12.10, Upeniekos 12.20, Švirkstos 12.50, Rudzā-
tos 13.05, Priekuljos 13.20, L. Anspokos 13.30, Smelteros
13.40, Polkoronā 13.55, Gaiļenos 14.05, Sījukalnā 14.15, Stabul-
niekos 14.30, Riebiņos 14.45. Tāl. 6379952.

**SIA «Ranko» iepērk
mājlopus dzīvsvārā.**
Samaksa tūlītēja.
Tāl. 42807, 44179, 9161121.

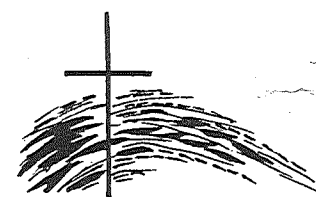
Pārdod

2. laktācijas govī. Tāl. 9488602;
graudu tīrāmo mašīnu (arpa) «Imanta». Tāl.
34546 (vakaros);
māju ar saimniecības ēkām un zemi (3,5
ha) 4 km no Livāniem. Tāl. 9164907;
garāžu Preiļos. Tāl. 5322249;
garāžu Mehanizatoru ielā. Tāl. 9863106;
garāžu Preiļos. Tāl. 9118637;
Renault-25, 1988., sarkana, Ls 525. Tāl.
5375477;
Ford Fiesta. Tāl. 6101317;
Opel Ascona 2,0 i, 1988. g. Tāl. 9121761;
lietotu šiferi. Tāl. 6101317.

Pērk

māju Livānos. Tāl. 6558117;
kartupeļus. Tāl. 6855348.

**PĀRDOD divānus,
atpūtas stūrīšus, krēslus**
Livānos, Rīgas ielā 75
(rotālietu veikālā).

Klusajā mūža dārzā
Atnākšu parunāt, tēt.
Pašus skaistākos ziedus
Atmiņām pievišu klāt.
**Kad bez atvadām apklususi
TĒVA sirds, esam kopā ar
Elinu Volonti.**
Bijušie klasesbiedri un
audzinātājs

Mīlo tēt, cik ļoti grūti
Tevi zemes klēpim dot,
Atvadoties sveikas sūtīt,
Dziedāt dziesmu pēdējo.
Negaidītā sājpu brīdī esam kopā
ar Baibu Volonti, TĒTI
mūžībā pavadot.
Klasesbiedri un audzinātājs

«NOVADNIEKA» KALENDĀRS

Kinoteātris «Ezerzeme» Preiļos

◆ 23. jūlijā pulksten 20.00 Lielbritānijas un Vācijas piedzīvojumu filma «Ekstremāli».
◆ 25., 28., 29. un 30. jūlijā pulksten 20.00, 27. jūlijā pulksten 17.00 un 20.00 vēsturiska drāma «Ņujorkas bandas».

Aglonas kultūras nams

◆ 26. jūlijā pulksten 22.00 pie kultūras nama zaļumballe. Spēlē Ēriks Gruzniņš.
Vārkavas novads
◆ 26. jūlijā pulksten 19.00 Vārkavas novada estrādē teātra svētki. Lietus

gadījumā sarīkojums notiks Rožkalnu kultūras namā.

Sījukalna kultūras nams

◆ 26. jūlijā pulksten 23.00 balli spēlē Inga un Normunds. Kasešu «Pankūkas» un «Toļi dzeivoj» prezentācija.

«Turības» kaķis «iestājies» Pasaules bibliotēku kaķu asociācijā

SIA «Biznesa augstskola «Turība» bibliotēkas ēkas celtniecības laikā 2000. gadā uz augstskolu atnākušais baltais runcis Turītis ir kļuvis ne tikai par augstskolas saimes mīluli, bet arī uzņemts Pasaules bibliotēku kaķu asociācijā.

Runcis pie vārda ticis pēc tam, kad atklāts, ka dzīvnieks vēlas palikt augstskolas telpās uz pastāvīgu dzīvi. Kaķa vārdu izvēlējušies studenti, kuri šim nolūkam izsludinājuši pat konkursu. Pēc gadu ilgas mitināšanās augstskolā, kur par viņu rūpējušies «Turības» apkopējas, kaķis ticis gan pie potēm, gan pie oficiālas iegrāmatošanas augstskolas grāmatās. Runcim piešķirta arī «Turībai» raksturīgajā zaļajā krāsā izveidota kakla siksnā ar zvaniņu.

Augstskolas studenti un pasniedzēji konstatējuši, ka Turītis labprāt apmeklē lekcijas, kuru laikā snauž gan uz skolas galdiem, gan zem tiem. Turklāt tagad, pēc vairāku gadu uzturēšanās augstskolā, paaugstinājies runča zināšanu līmenis – viņš arvien biežāk apmeklējot magistrantiem lasītās lekcijas.

Turītis ir viens no 518 pasaules bibliotēkās dzīvojošajiem kaķiem. Vislielākais bibliotēku kaķu daudzums pasaulē atrodams ASV bibliotēkās – 447, Lielbritānijas grāmatu krātuves par savām mājām izvēlējušies 27 kaķi, Kanādā bibliotēkās mitinās 14 kaķi, Jaunzēlandē – 10, bet Eiropas valstīs – deviņi kaķi, no kuriem divi bibliotēku murrājošie iemītnieki dzīvo Latvijā – «Turība» un Ventspils bibliotēkā.

«Latgales Laiks»

